XII.

DIN ACTELE EXPUSE LA EXPOSIȚIA ISTORICĂ DIN IAȘĬ.

1. 14 Septembre 6956 (1448). Petru-Vodă, pentru Marcu, căruia-ĭ „dă unŭ sat anume Pănceştiĭ la Obărşie — şi una prisacă la gura Racoviĭ, anume a Ferştiniĭ prisacă, dinŭ hotar[ulŭ] tărguluĭ Vasluiuluĭ, şi locŭ de moară pe Racova..., pe hotar[ulŭ] tărguluĭ".

Traducere resumată din 1804.

2. Hrălăŭ, 4 Iulie 7030 (1522). Ştefan-Vodă, pentru Maxin starostea şi fetele, Draghiţă şi Mărie şi Marta, şi rudele, Anuşca, Văsiiŭ, Cozma, Dodă, Lazor, Floare, Gherghina, Crăstina, Neagulŭ, Ilie, Trifoilă, Neagşa (нѣгша), Făntăreanulŭ[1] fiul Staniĭ, Toader fiul luĭ Bobinŭ, Triponŭ, Luică, Ivanco, Onica, Dančulŭ, Oaneş, Sară, Cernă, Parasca, Cetină, Bura, Nastea.

Pergament. Pecete atîrnată.

3. 7 Mart 7036 (1528). Petru-Vodă, pentru „Taţea fiica luĭ Albul Farcovicĭ şi nepoata eĭ, Sofiica, fata luĭ Ivanco Ştirbeţ, pentru Braneştĭ, wба кѹта (= amîndouă *cuturile*, părţile). Pomenită soţia (кнѣгинѣ) luĭ Coste posadnic, fata luĭ Păntecele (пѫнтечела), nepoata luĭ Iliaş Ceaşnicul.

Pergament.

4. Pe un desemn german de pe la 1550 (originalul la München):

Also reitten die Walachen und Muldauer so an des turckischen Kaisers Hoff seinn, neben den Turcken.

Originalul în „Kön. Kupferstich-Kabinett".

5. Iaşĭ, 17 Maiŭ 7103 (1595). Ştefan-Vodă, pentru mănăstirea Moldoviţa, dîndu-ĭ două morĭ în tîrgul Baia, una la miazănoapte (сѣвд) tîrguluĭ, cealaltă la capul tîrguluĭ,

[1] Fîntîneanul, cu rotacism.

și cu poverne, și cu sladniță și cu patru poslușnicĭ", întărite și de Petru, de Iancul Voevod. Vor fi scutițĭ poslușniciĭ de caĭ de olac (коним за шлак), de *podvoade*, de *joldure*, etc.

Slavon. Pecete mică, ruptă.

Cocoranulŭ diac.

Resumat german în Wickenhauser, *Moldawitza*, Viena 1862, p. 95, No. 80. Întreg, cu deosebirĭ, în *Uricariul*, XXIII, pp. 35-6.

6. 6 Iulie 7110 (1602). „Adecă eŭ, Iurașco Dracea, staroste de Cernăuțĭ (чернокскїи)", mărturisește că „Mariica, fata răposatuluĭ Pătrea Moișescul", a vîndut ocina eĭ în satul Lențeștiĭ luĭ Cracale (кракалѣек) starosteluĭ și soțieĭ sale (съжителници) Elena, drept 25 de talerĭ bătuțĭ (целних). Marturĭ: „Bahrinŭ vatagŭ, Bobricŭ vatagŭ, Filcea diiacŭ, Eremiia șoltuzŭ черншкскїи и съ вı пъргар" (= de Cernăuțĭ și cu 12 pîrgarĭ).

Iscălește starostele.

Cu oarecare deosebirĭ, în *Uricariul*, XXIII, pp. 39-40.

7. „Vasilie Șoldanŭ, č-amŭ fostŭ Jitniciarŭ", dă marturie pentru o vînzare de vie, „care iaste în țarinî la Vacota, care ne-aŭ fostŭ noao dreaptî cumpărîturî de părintele mieŭ, de Șoldanŭ Vorniculŭ, de la fata luĭ Gîodzu, dumisale Ducăĭ Vistiarniculuĭ", pe 220 „leĭ bătuțĭ". Marturĭ: Ionŭ Prăjăsculŭ Vorniculŭ celŭ Mare și Neculaiŭ Răcoviță Spătariulŭ celŭ Mare și Neculaiŭ Buhușŭ Medelnicerulŭ celŭ Mare și Toderașco Prăjăsculŭ č-aŭ fostŭ Clucearŭ".

8. 30 Iulie 7136 (1628). Miron Barnovschi Moghila-Vodă, cu rugăciunile Sf. Gheorghe și binecuvîntarea luĭ Anastasie Mitropolitul, luĭ Athanasie episcop de Roman, luĭ Dionisie episcop de Rădăuțĭ, luĭ Mitrofan, episcop de Hușĭ. „Amŭ miluitŭ și amŭ închinatŭ o bisărică din tărgulŭ Vasluiuluĭ, ci aceia biserică aŭ fostŭ schivirnisită și o aŭ făcutŭ pre ia mănăstire niște oamenĭ din Vasluiŭ, anume Cĭobanulŭ sănŭ Pănteĭ și Oniulŭ și Mihăilă, unde iaste hramulŭ Adormiriĭ prè-sfînteĭ Născătoareĭ de Dumnezeŭ, cu morĭ pe părăulŭ Vasluiuluĭ și cu grădinĭ la făntăna Răuleĭ și cu locurĭ de prisăcĭ în obărșie Burtiĭ și la Timotheĭ, cu poenĭ,—

acestia amŭ datŭ şi amŭ închinatŭ Domnie Mea la sfănta mănăstire Zugrafŭ, unde iaste hramulŭ sfăntuluĭ şi slăvituluĭ mareluĭ mucenicŭ şi purtătoriulŭ de biruinţă Gheorghiie, cari iaste înŭ sfăntulŭ munte alŭ Afthonuluĭ.“ Să pomenească familia luĭ „şi pre cari Dumnezeŭ me-aŭ dăruitŭ fiĭ aĭ Domnii Meale“.

Pecete mare. Iscălitura Borăleanuluĭ (uricariŭ). Original. Traducere din 23 Mart 7287 (1779).

9. Iaşĭ, 2 April 7138 (1630). Alexandru-Vodă, fiul luĭ Radul, pentru стаа молбꙋ монастирꙑ ѡт тръг Васлꙋюл, еже ест храм стаа ѵспеніа приснодви Маріа, еж ест метох до стаа гора аѳонскаг, монастир глимїа Зꙋграва, где ест храм стго великомъчинника и побѣдоносца Геѡргїе (= sfînta mănăstire din tîrgul Vasluiuluĭ, unde este hram sfînta Adormire a Pururea-Fecioareĭ Marieĭ, care este mitoc la Sf. Muntele Atos, la mănăstirea ce se zice Zugraful, unde este hram sfîntul mucenic şi purtător de biruinţă Gheorghe], o vie în faţa (к'к противꙋ) tîrguluĭ Vasluiŭ (Васлꙋю), cu садове şi loc de cramă (краме), иж бивши праавда гспдрска за ѡкол тръга Васлꙋю [= care a fost dreaptă domnească, de ocolul tîrguluĭ Vasluiŭ].

Iscălitura Domnuluĭ. Pecete ruptă. Pătraşco (uricariŭ).

10. 22 August —. „Eŭ, Dinga fečorul i Şirbăneas[e], nipotul Trănoschi şi a Băltisculuĭ din satu dinŭ Bălteştĭ“, arată că a vîndut ocină acolo, „deriptu 7 capre cu idzĭ şi deriptu 7 stopĭ şi deriptu 9 chite de cănep[ă] şi deriptu 2 cămeşĭ, denainte luĭ Toaderŭ Pitarŭ şi denaintia popeĭ Simionŭ dinŭ Moscuţeanĭ şi dintri Sava păcurariŭ tijŭ, şi dintri frate-său Ursa şi dintri Bruştăg *(sic)* tijŭ, şi dintri Drăcşanŭ tijŭ, şi dintri Cĭută tijŭ, şi dintri Vasilii Băltiscu, şi dentri Toaderŭ Neagoe din Ploscuţeanĭ, şi dintri Ştifanŭ vătămanŭ, şi dintri Gligorii Curdăşŭ de Bădeştĭ, şi dintri Zavolŭ tijŭ, şi dintri Ionŭ Cĭonsu tijŭ, şi dintri Dumitraşco dinŭ Boşeanĭ, şi dentri Dămiianŭ dinŭ Topliceanĭ, şi dintri Burču dinŭ Ploscuţeanĭ, şi dintru totŭ poporulŭ dinŭ satu dinŭ Ploscuţeanĭ, ca să-ĭ hii luĭ ucină şi fečurilorŭ săĭ şi nepoţilurŭ săĭ şi strenepoţilurŭ săĭ în veace“.

11. Cum aŭ vinitŭ cu cinstită carte Măriei Sale luĭ Vodă popa Mirăuţă la noĭ, nepotulŭ luĭ Calotă, să alegemŭ o partea de ocină dinŭ satŭ dinŭ Săcoianĭ; dicĭ noĭ amŭ mărsu şi amŭ strănsu oamenĭ bunĭ dinŭ satŭ şi dinŭ megiiaşĭ, anume Irimiia Varnavŭ şi Ionaşco şi Codzea şi Gheaţiu şi Vasilie Homă şi Gligorie a Sorici şi Tănasie Frendzea şi Domitraşco Varnavŭ şi Tofanŭ Rănbasŭ şi Cozma, şi duprenŭ prenŭ ğorŭ migiiaşĭ s'aŭ tămplatŭ Sava dinŭ Onceştĭ şi Miftodie dinŭ Romăneşştĭ, şi acea parte aŭ alesŭ, şi pămănturile anome: doî ploşştecĭ la vaale pre lăngă olaltă şi unŭ pămăntu prinŭ pičurol gropieĭ, pre lăngă unŭ pămăntu a Beşealieĭ, şi unŭ pămăntu dinŭ Mintitealele, pre lăngă hotariŭ, şi unŭ pămăntu de suptu Dzerneşştĭ pre lăngă a luĭ Rănbasŭ, şi unŭ pămăntu dinŭ lungile ceale maare, alŭ triele de la hotarŭ, şi unŭ pămăntu dinŭ ogoreale, şi unŭ pămăntu dreptu caasa Oatuluĭ, ca să să ştie.

Vă leatŭ 7160 [1651], Noemv[rie] 13 dni.

Erimi Var: am scălitŭ.

Maĭ micĭ robie Mărie Sale luĭ Vodă: Enachi şi Vitelŭ.

Peceţĭ cu fum (aceiaşĭ serveşte de treĭ orĭ).

Cu deosebirĭ, în *Uricariul,* XXIII, p. 233.

12. Iaşĭ, 20 Iunie 7170 (1662). Istratie Dabija-Vodă, pentru „Luca ce aŭ fostŭ părcălabŭ“, cu zapise şi de la David de Călmăţuianĭ, Panhilie, Vlasie de Huşĭ, Ştefanŭ Papucŭ, şi un act iscălit, între alţiĭ, de „Panhilie Iarali, Gavriliţă ce aŭ fostŭ Căpitanŭ şi Goga ce aŭ fostŭ Comisŭ şi Gavrilcea Căpitanŭ de Orheiŭ şi cu Ursulŭ hotnogŭ şi Ştefanŭ fratele Armaşuluĭ celuĭ mare“, pentru „Hartenie şi cu femeaie sa Ioana, fata Haritoneĭ, nepoata luĭ Ghiorghi Ţampăŭ“. Alt act, „de la preuţiĭ ceĭ domneştĭ de trăg de Lăpuşna, anume popa Tironŭ şi diiaconulŭ Trischii şi popa Ionaşco de Cucuiaţ şi Zîharca ţircovnicŭ şi Ştefanŭ Pagulŭ iuzbaşia şi Vasilie Cogîlničanulŭ diiacŭ şi Cărăimanŭ dinŭ... şi Davidŭ de acolea şi Toaderŭ de acolea“, pentru vînzare de pămînt de către „Nazariia fata Cazaculuĭ, nepoata Frăeĭ de Şopărlianĭ“, „dereptŭ unŭ calŭ preţuitŭ dereptŭ treĭdzecĭ de leĭ“. Alt act „de la Frîteiŭ hot-

nogulŭ și Melentie stegarŭ și Todorașcu de Șopărleanĭ și Costantinŭ Cerchezulŭ ce aŭ fostŭ Stolnicŭ și Vasilie Călmățuianulŭ și Davidŭ și Ștefanŭ Papucŭ și Panhilie și Toaderŭ fečorulŭ Iorgăĭ și Vasilie Cogîlničanŭ, diiacŭ, scrisŭ cu mîna luĭ."

Pecete mare. ruptă. Corlatŭ (uricariŭ).

Pe V°: Pătrașco Danovicĭ treti Logofătŭ.

13. Iașĭ, 25 Decembre 7178 (1669). „Toderașco Iordachi bivŭ Spăt[ariŭ] și Dumitrașco Mălaĭ fičorulŭ luĭ Simionŭ Mălaĭ ce'ŭ fostŭ Visternicŭ, nepoțĭ luĭ Cost[e] Bučocŭ ce'ŭ fostŭ Vornicŭ", vînd pămînt la „Găodzenĭ, ce-ĭ în Țănutulŭ Sorocii, cu vecinĭ și cu totŭ vinitulŭ", luĭ „Ilie Sturdzea Marele Stolnicŭ", pentru 200 de leĭ bătuțĭ. Fusese a „dumisale luĭ Moțocŭ ce ne 'ŭ fostŭ noaă vărŭ premare, iarŭ, după moarte luĭ Moțocŭ, neavăndŭ cuconĭ, luat-amŭ noĭ ocinele carele aŭ fostu de pre Bučocŭ și le 'mŭ înpărțitŭ cu vară noastră, cu Doamna Rocsanda". Marturĭ: Ursachie Vel Vist[ieriŭ], Lupașco Vel Jicnicerŭ, Roșca, Irimica, Romanŭ, Vornicĭ de Poartă.

Iscălitur̆ĭ. — Cu greșelĭ marĭ, în *Uricariul*, XXIII, pp. 260-1.

14. Antioh Costantin-Vodă dă luĭ Mihălachi Răcoviță Spătar[iŭ] „o bucată de locŭ dinŭ hotarulŭ tărguluĭ Vasluiuluĭ",delimitată de Vornicul de Poartă Ștefan Pilat. „Hotarulŭ să începe dinŭ hotarulŭ Mărișeanilorŭ în ĝos, pre muchia dialuluĭ, pe de supra Bărladuluĭ, păn la un drumușorŭ dreptŭ în muchia di-asupra rădiuluĭ luĭ Vodă: s'aŭ pusŭ stălpu de piiatră, și di-acolo la valia, pe răpî, pen riad, peste vale dialiĭ și la dial pe o vălcia, pe din ĝosŭ de ulmĭ, și canŭ ĝosŭ, spre Răsăritŭ, dreptŭ desupra, în dialŭ, lăngă drumulŭ ce mergie pe la movilă, s'aŭ pus stălpŭ de piiatră; de la movilă în susŭ, unŭ răndŭ de pămănturĭ, și de acolo la vale spre răsăritŭ și canŭ ĝosŭ, în malulŭ Vasluiuluĭ, la niștea spinĭ într'o răpî, și de acolo peste șîs și canŭ ĝosŭ peste Vasluĭ, pe din ĝosŭ de unŭ colacŭ, și di-acolo canŭ ĝosŭ în muchia dialuluĭ stălpu de piiatră di-asupra vizunilorŭ, și di-acolea spre răsăritŭ la vale, peste vale Bustiĭ, dreptŭ la dialŭ, penŭ capulŭ poiani ce-ĭ în vie dom-

niască din ğosŭ, și di-acolo dreptŭ la groapa nebunuluĭ, în răspăntie drumuluĭ, desupra viișoarelorŭ: lăngă groapă s'aŭ făcut și buorŭ într'unŭ stejarŭ; și di-acolia pe muchia dialuluĭ in ğosŭ pănă înŭ drumulŭ odăilorŭ, și di-acolia dreptŭ la vale spre răsăritŭ, penŭ păduria, peste fundulŭ văii luĭ Bătnarŭ, la poiana luĭ Mihaĭ Ungurulŭ, în capulŭ poiani dinŭ ğosŭ, stălpŭ de piiatră și buorŭ într'unŭ stejarŭ; și di-acolo dreptŭ la vale, spre Răsăritŭ, în costișa de spre Apusŭ, într'un piscu stălpu de piiatră, și dreptŭ la vale, peste vale Dodeștilorŭ, și di-acolo dreptŭ la dialŭ pe la niște ulmĭ, în muche diialuluĭ, stălpu de piiatră lăngî drumu, di-asupra prisăci Burghialeștilorŭ, unde să înpreună hotarulŭ tărguluĭ Vasluiuluĭ și cu a Burghialeștilorŭ... U Ias, 7205 [1696], Sept[emvrie] 28."

Pecete octogonală.

15. Pe o carte bisericească:

Τὸ παρὸν ἀφιέρωται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Ἰεζεκιὴλ ἡγουμένου ἐν τῷ Κοπῷ παρὰ τοῦ ὑψηλοτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντου πάσης Μολδοβλαχίας, κυρίου κυρίου Ἰωάννου Νικολάου Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα, δια συνδρομῆς ἐμοῦ, Κωνσταντίνου, τοῦ γραμματικοῦ τῆς Ὑψηλότητος Του [= Cartea de față se dăruiește în mînile luĭ Ezechiil egumenul de la Copoŭ de către prea-înnălțatul și prea-nobilul Domn a toată Moldovlachia, domnul domn Io Nicolae Alexandru Voevod, cu cheltuiala mea, Constantin grămăticul Înnălțimiĭ Sale.]

Pentru biserica Sf. Atanasie de la Copoŭ, v. vol. XV.

16. Pe un portret al protopopuluĭ Lazăr Asachi:

Lazar Asachi, intăiulŭ prot[opop] Hotinuluĭ și a toată raeoa; 1790.

În mînă ține o diplomă de la Împăratul Iosif, care-l numise, pe vremea ocupațieĭ austriace.

17. C. 1800. Pe o icoană:

Pomenește, Domne, pre roaba ta, Zmaranda Cogălniceni.

Măritată la 22 Februar 1780 cu Ioan fiul Stolniculuĭ Constantin Kogălniceanu; e mama luĭ Ilie și bunica luĭ Mihail Kogălniceanu. V. vol. III, p. 66. Altă Smaranda, p. 66.

18. 21 Decembre 1805. Alexandru Moruzi-Vodă. Costache

Ghica biv Vel Logofăt al Țeriĭ-de-Jos arată un hrisov din 9 April 1795, de la Mihaĭ Suțu, „de danie dumisale tărgulŭ Vasluiuluĭ, cu totŭ loculŭ de prinŭ prejurŭ, ce să va dovedi că iaste nedatŭ altora maĭ de înnainte, pentru a dumisale credinčoase slujbe č-aŭ făcutŭ țăriĭ și Domnilorŭ, cumŭ pre largu arată hrisovulŭ acesta"; altul, din 9 August 1796, de la egumenul Serafim de Dobrovăț, „prinŭ care scrisoare așa să cuprinde că, avăndu mănăstirea unŭ vadŭ de moară pe apa Vasluiuluĭ, la tărgulŭ Vasluiuluĭ, și cu alte locurĭ acolò prinŭ preğurŭ, care prinŭ ispisoacele luminațilorŭ Domnĭ să arată, adică grădinele de la Făntăna Răuliĭ și locurile de prisăcĭ ce sintŭ la obărșiia Bustiĭ, și, acestea nefiindu cu vre unŭ folosŭ mănăstiriĭ, de la o vremi, de căndu nicĭ moara nu să află, aŭ făcutŭ schimbu cu dumnealuĭ Logofătulŭ, spre folosulŭ sfinteĭ mănăstirĭ, adică dat-aŭ dumisale Logofătuluĭ acestŭ vadŭ de moară pe apa Vasluiuluĭ..., iarŭ dumnealuĭ Logofătulŭ aŭ datŭ la sfănta mănăstire în loculŭ acestora una dugheană în Tărgulŭ-de-ğosŭ, în Eșĭ, cu loculŭ eĭ și patru pogoane de vie la Hușĭ, ce simtŭ totŭ într'o ogradă cu alte viĭ a mănăstiriĭ". Arată și act din 1805, de la epitropiĭ Sf. Spiridon: Nictarie de Sarde, Iordachi Cantacuzino biv Vel Logofăt, Sandu Vlădică Sturza Hatman, Grigore Sturza Vistier: „ačastă mănăstire a Sfăntuluĭ Spiridonŭ aŭ dat dumisale Logofătuluĭ totŭ loculŭ înpreğurulŭ tărguluĭ dumisale Vasluiulŭ, cătŭ l-aŭ avutŭ danie, cu hrisoave domneștĭ, mănăstirea Precista dinŭ Romanŭ, ci iaste mitohŭ și închinată mănăstiriĭ aceștiia, afară de locurile ce sintŭ ale altora, cu osăbite hrisoave, și dumnealuĭ Logofătulŭ aŭ datŭ sfinteĭ mănăstirĭ pentru moșiia arătată o moșie și ğumătate la Țănutulŭ Orheiuluĭ..., din moșiia Pohribeniĭ..., din moșiia Suleniĭ..., care părțĭ și dumnealuĭ le-aŭ avutŭ luate iarășĭ cu schimbu de la fiiulŭ dumisale Alexandru Ghica bivŭ Velŭ Spat[ariŭ], iarŭ dumnealuĭ Spatariulŭ le-aŭ avutŭ zăstri de la socrulŭ săŭ, dumnealuĭ Grigorie Sturza Velŭ Visternicŭ". — Întărire.

Iscălitură domnească. Pergament.

19. Ἰωάννης Σκαρλάτος Ἀλεξάνδρου Καλλιμάχη Βοεβόδας, ἐλέῳ Θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡγεμὼν πάσης Μολδαβίας.

Δι' ὅσον ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων ἐξυπηρετεῖς τῇ αὐθεντικῇ ἡμῶν Βεστιαρίᾳ, κοσμ[ίως] διωτεύων ἄλλως, ἄξιον ἐκρίναμεν βαθοῦν π..., ἐπεὶ δ' ἐν βίᾳ ἀπέρχῃ ὁποῦ διωρίσασθεν, διὰ τοῦ παρόντος ἡμῶν αὐθεντικοῦ ἐγγράφου τιμῶντες σε, Ἰωάννη Σιὼν, ἐπιτρέπομεν τὸν βαθμὸν τῆς Παχαρντιζίας. Τῇ η' Ἰουνίου 1819.

S'aŭ trecut la condica Visterie.

Acest act, scris de însăşĭ mîna luĭ Scarlat-Vodă Callimachi, anunţă luĭ Ioan Sion, care a fost „din tinereţă în Vistieria noastră domnească“ şi are purtărĭ bune, numirea ca Păharnic.

20. Proclamaţia generaluluĭ Wittgenstein.

Locuitorilorŭ Moldavieĭ şi Valahieĭ. După prea-înnalta a Împărăteştiĭ Sale Măririĭ poruncă, eŭ întru în ţara voastră cu armiia încredinţată ocîrmuiriĭ meale, etc. 1828, 25 Aprilie. Vadul luĭ Isac. — Tipărit.

21. 28 Septembre 1828. „Vistieriia cnejieĭ Moldavieĭ. S'aŭ dat cartea Vistierieĭ slujbaşilor vădrarĭ de la Ţinutul Iaşiĭ, podgoria Tomeştiĭ, ca, după cuprinderea ponturilor în jos însămnate, să aibă a strînge baniĭ slujbeĭ vădrărituluĭ de la toţĭ aceĭ supuşĭ aceştiĭ plăţĭ.“

1. Boieriĭ veliţĭ, clerul înnalt, „ğupînesăle văduve ce li vor fi fost boeriĭ pănă la acăstă rînduială, asăminea şi cariĭ nu s'aŭ întîmplat a să cinsti cu nume de boerie şi sănt din neamurile ceale „ştiute şi alesă“, sînt scutiţĭ, „după hotărîrea obşteascului hrisov ce iaste“.

2. Mănăstirile şi schiturile supuse Mitropolieĭ şi episcopiilor şi „pămînteniĭ“ cu „hrisoave leğuite de miluire“ vor fi scutiţĭ orĭ pe toată suma, saŭ pe sumă hotărîtă. Mănăstirile închinate nu daŭ „de la roada dată în vînzare“, dacă aŭ hrisoave, dar vor da „cumpărătoriĭ drepţĭ baniĭ vadrărituluĭ pe suma ce vor avea“, rămîind scutit vinul „pentru trebuinţa monastirilor“. Astfel şi ceĭ cu „cărţĭ gospod de miluire..., cu nume de căpitanĭ, polcovnicĭ, postelniceĭ, de neamurĭ şi ertaţĭ“. „Precum şi vinul de dijmă de pe moşiile sf[i]nteĭ Mitropoliĭ şi a episcopieĭ Huşăĭ, a monastiriĭ Socoliĭ, unde iaste şcoala clíricilor şi şaptesprezece po-

goane vie ce va avea dreapte a sale monastirea Socola... Asăminea și monastirea Neamțul i Secul, monastirea Agapiia și Văraticul, unde lăcuesc călugărițile" nu daŭ nicĭ de la „vinul ce vor strînge de milostenie". „Precum și monastirea Sf[ă]ntuluĭ Spiridon din Iașĭ, unde iaste spitalul, i Precista din Roman, și Prorocul Samuil din Focșanĭ, cu celealte mitoace ale aceștiia monastirĭ, după cum și monastirea Doljăștiĭ de la Ținutul Romanuluĭ..., iar monastirea Rîșca să scutească numaĭ vinul ce va eși din optsprezăce pogoane vie, drepte a sale.

3. Logofeții i diecii de Vistierie, atît ceĭ ce să află în slujbă și s'aŭ aflat, dar și casile lor", nu daŭ nimic. „Asăminea și diecii de Divan, căpitanii de dărăbanĭ și Vel Căpitan hătmănesc, și fiind, și nefiind în slujbă.

4. Vornicii de Poartă, porușnicul hătmănesc, polcovnic agiesc și condicariul temnițeĭ numaĭ în cîtă vreme vor fi în slujbă.

5. Rădicăturile običnuite de a să face în toțĭ anii de către Visterie la locurile cuviinčoasă, să fie numai pănă la treĭzăcĭ și șasă miĭ vedre, precum s'aŭ običnuit, dîndu-să răvașile Vistieriei la ceĭ cu rădecăturile, care le vor ținea vădrarii în samă, afară de suma cumpărăturii, iară pe ce vor avea maĭ mult, să plătească vădrărit... Și, de vor avea maĭ puțin sumă de cît să va face rădecătura, să nu poată a cere de la vădrarĭ plată pe acè lipsă, ce să scutească numaĭ pe ce va avea.

6. Banii vădrărituluĭ să vor lua căt zăci banĭ noĭ de vadră de la toțĭ pămînteanii ce sînt supușĭ a plăti vădrărit, adecă: opt banĭ vechĭ leğuițĭ a Vistieriei și bănuțul cutiei, care fac noao banĭ, și un ban a miliĭ, după vechea običnuință, care iaste a Casăi răsurilor, unde alcătuesc aceĭ hotărîțĭ zăce banĭ noĭ de vadră.

7. Toții aceĭ ce aŭ viĭ aicea în țară, orĭ de ce stare vor fi, pentru cît vin vor vinde orĭ la cine, vor plăti vădrăritul vînzătorii, precum plătesc toțĭ aceĭ ce sînt supușĭ a plăti vădrărit; asăminea și pe vinul ce vor trece preste hotar, din a stînga Prutuluĭ și în Bucovina, vor lua vădrariĭ

drepți baniĭ vădrărituluĭ, orĭ de ce stare va fi stăpînul vinuluĭ, socotindu-să ca acel vîndut."

8. Străiniĭ cu viĭ „vor plăti vădrărit după vechea obĭčnuință „căte doĭsprezece banĭ vechĭ de toată vadra, nesupărîndu-să cu luarea a doĭ leĭ de pogon". Vinul importat „va plăti tot cîte doăsprezece banĭ vechĭ pe vadră, după urmarea de maĭ nainte; care vin, fiindcă vine rîndurĭ, întărzăindu-să și după strîngerea vădrărituluĭ, aŭ voe vădrariĭ până la șasă a luniĭ luĭ Dechemvrie a vădrări pe acel vin, iară vinul ce să va aduce de la Niculițăl, i Nicopoli, i Șăștov, va plăti vădrărit numaĭ căte patru banĭ vechĭ de vadră, după vechiul obiceiŭ, care obĭčnuesc a treace pe la Galațĭ, — cuvinindu-să vadrarilor de Covurluiŭ acel vădrărit și urmînd a-l strînge până la sfîrșitul lui Fevruarie, după cum s'aŭ obĭčnuit, afară numaĭ de sudețiĭ rusăștĭ și austrieceștĭ, cariĭ, și de vor aduce acest feliŭ de vinață, n'aŭ să să supere cu plata vădrărituluĭ. Gălățaniĭ însă ce aduc cîte un poloboc de vin de piste Dunărea, pentru casile lor, pe acel vin vor plăti iarăși căte patru banĭ vechĭ de vadră, iară, aducînd maĭ mult, pentru neguțătoriia lor, vor plăti căte doĭsprezece banĭ vechĭ de vadră.

9. Vădrariĭ aŭ să măsoare vinul fieștecăruia cu cotul ce s'aŭ dat din Vistierie, înfierat cu bourul țăriĭ, ferindu-să de tot felul de asuprire ce să obĭčnuisă a să urmà de cătră vădrarĭ în măsurătoarea vasilor, precum și în priimirea banilor; în răvașele de drum ce vor slobozi vădrariĭ la ceĭ ce plătesc vădrărit, datorĭ să fie a treace, pe lîngă suma vedrilor, și suma banilor ce vor lua de la fieștecare, și pe aceale răvașe de drum vor lua căte zăce parale, iară pe țidulile ce urmează a să lipi la fundul vasilor, cîte cincĭ parale de fieștecare țidulă, și maĭ mult nicĭun ban, — ačasta hotărîndu-să numaĭ ca să lipsască cu totul jafurile ce aŭ urmat din vreme în vreme, supt nume de plata răvașilor de drum și a țidulilor, precum și luarea vinuluĭ ce să obĭčnuisă a să trage cu tidva din casă, — știind hotărît slujbașiĭ că, după hotărîrea dată, tot acel vădrariŭ, orĭ de ce stare va fi, care va îndrăzni a trece piste cuprinderea

ponturilor, întru cît de puțin, și să va pleca a urmà catahrisis de maĭ nainte, va cădea în urgie, fără a să putea îndrepta. Asăminea și pe poama ce-ș vor aduce acei cu viile în Iașĭ prin cofe pentru casile lor, să nu să ià nicĭo plată, nicĭ să să oprească de către vădrarii de Iașĭ.

10. Din ceĭ ce nu plătesc vădrărit, nimine să nu cuteză a numi vinul celor ce plătesc pe numele săŭ, spre păgubirea Vistieriei, căcĭ, nu numaĭ pe drept vinul luĭ să va lua vădrărit, ca și de la aceĭ ce sînt supușĭ vădrăritului, dar și vinul acela iconomisit pe numele săŭ să va lua pe socoteala fisculuĭ. Asămine să nu fie volnic nimine dintru aceĭ ce plătesc vădrărit a-șĭ rădica vinul de pe loc, până nu va plăti banii vădrărituluĭ.

11. Afară de suma cumpărăturiĭ, să aibă a da vădrariĭ de la sine, pentru Casa răsurilor, analoghion la zăce unul, și cîte un ban noŭ de toată vadra, banul miliĭ, ce iaste pomenit în cuprinderea pontuluĭ al șasile, după vechea obicĭnuință șĭ hotărîrea hrisovuluĭ ce iaste.

12. Asăminea aŭ să maĭ dea vădrariĭ de la sine, afară de suma cumpărăturiĭ, și la cutia mililor căte doaozăcĭ banĭ noĭ de suta de vedre, întru urmarea de maĭ înnainte, precum și la pontul al șasilea să cuprinde.

13. Avaeturile din vechĭ sînt leğuite prin ponturile slujbeĭ vădrărituluĭ, adecă avaetul dumisale Vel Logofăt de Țara-de-jos, cîte zăce leĭ la cincĭ sute leĭ, și a Casiĭ doftorilor, cîte cincĭ leĭ la cincĭ sute leĭ, cum și toate celealte obicĭnuite avaeturĭ, a să da din slujba acĭasta, la locurile însămnate maĭ jos, sînt îndatorițĭ cumpărătoriĭ a le da de la sine, afară de suma cumpărăturiĭ.

Adecă:

Leĭ dum. Vel Vist.
„ dum. Logofătul de Vistierie.
„ dum. Samișul de Vistierie.
„ dum. Samișul Casiĭ răsurilor.
„ dum. Ecstractieriul Vistieriei.
„ 2 Vist.
„ 3 Vist.

Leĭ Cutiia mililor.
„ Diecilor de Vistierie.
Diacul strîngătoriŭ.
Casa cișmelilor.
Adecă zeci miĭ patru sute leĭ.
Asăminea și avaetul posturilor care acum nu să află în lucrare, vor da vădrariĭ de la sine, afară de suma cumpărăturiĭ, ca să să alătureze către suma banilor Vistierieĭ.

Adecă:

Dum. Vel Post[elnic].
„ Vel Camaraș.
„ Vel Gramatic.
„ Lucrătoriul de condică turcesc.
„ 2 Camaraș.
„ 2 Gramatic.
Adecă cincĭ miĭ șasă sute leĭ.

14. Baniĭ Vistierieĭ, înpreună cu analogon la zăci unul, i banul miliĭ, ce iaste a Casiĭ răsurilor, și bănuțul cutieĭ mililor să îndatoresc cumpărătoriĭ slujbeĭ anuluĭ următoriŭ a-ĭ răspunde întru acest chip; adecă: o a treia parte din toată suma, ce va alcătui baniĭ Vistierieĭ, cu celeaalte analoghiĭ, să-ĭ răspundă înpreună cu toate avaeturile înnainte, la vînzarea slujbeĭ, cind vor lua ponturile, fără nicĭ-o pricinuire. Iară celeaalte doao părțĭ de banĭ, în doao vadeale, adecă o parte la 30 zile de la vînzarea slujbeĭ, și ceiaaltă parte, tot istovul banilor, după cinzăcĭ zile de la vînzarea slujbeĭ la cochiĭ vechĭ, istovind toțĭ bani, atît a Vistierieĭ, cum și celealte analoghiĭ, în vadele, și rînduiala maĭ sus arătată. Pentru care datorĭ sînt dumnealor cumpărătoriĭ a siguripsi Vistieriia cu chezeș sigur platnic, pentru toțĭ baniĭ, la vadelile însemnate, și negreșit, la strigarea al treilea, să înfățoșăzi pe chezeș, ca să fie știut cînd să va face harečul, căcĭ în alt chip nu să poate sfîrși mezatul.

15. Orĭce rămășițurĭ vor arăta vădrăriĭ, să nu li să ție în samă, ce toțĭ baniĭ să-ĭ plătească la Vistierie, pe suma cumpărăturiĭ. Iară ajutoriŭ și zapciĭ trebuinčoșĭ să li să

dea spre înplinirea rămășițurilor ce vor avea, precum și, orĭce pricină de scădere saŭ altă înpotrivire să va întîmpla, urmează pe sama cumpărătorilor, nefiind slobozĭ a cere vre o scădere pentru ačasta, fără a să putea îndrepta, la plata căștiurilor, că aŭ rămășițuri la cumpărătoriĭ de Ținuturĭ saŭ de podgoriĭ."

Tipărit.

22. *Grigore Ghica-Vodă către sora sa, d-na Elena Șubin.*

Répondre ce 28 juin (10 juil.), 57.

Chat. du Mé, 20 juin 1857.

Ma bien-aimée sœur,

Il y a peu de jours que je suis de retour de Vichy. A peine arrivé, j'ai êcrit à Constantin[1] de faire un emprunt à la Banque Nationale et de te payer intégralement la somme que je te dois. Je commence enfin à m'apercevoir que tu me bernes et que tu n'as jamais eu l'intention sérieuse de venir me voir au Mée. C'est cruel de ta part d'agir ainsi envers moi, qui t'aime tant. Quitte donc ton Vassloui pour quelques mois, viens un peu te retremper en France, voir Paris et ses beaux environs. Si tu attends que tes affaires finissent, tu te trompes fort: jamais elles ne finissent en Moldavie, où l'esprit de chicane est à l'ordre du jour; elles y augmentent, au contraire, et se perpétuent à l'infini. Qui terre a, guerre a en Moldavie. C'est connu.

Nous nous portons tous bien, et t'aimons d'âme et de cœur. Écris-nous souvent, puisque tu fais la méchante et ne veux pas venir nous voir.

Nous t'embrassons, ainsi que tes enfants chéris.

Je suis

ton dévoué frère

Gr. Ghyka.

[1] Fiul fostuluĭ Domn, ce se afla în Iașĭ.

23. *Profesorul și scriitorul J. A. Vaillant către doamna Elena Șubin.*

Madame,

C'est dans le plus profond désespoir que je vous apprends la mort de votre excellent frère et de mon excellent ami, le prince Grégoire A. Ghyka; malgré toutes les consolations et tous les encouragements que lui ont prodigués son épouse et moi, il s'est brûlé la cervelle à 8 h. du jour, il y a un instant. Nous pleurons tous.

Adieu, et qu'il vous soutienne dans votre affliction.

Je vous salue:

[Mardi, 24 août 1857[1].]

Vaillant.

Din hîrtiile luĭ Mihaĭ Kogălniceanu.

I.

Grigore Alexandru Ghica, viitorul Domn, către Mihaĭ Kogălniceanu.

Marginéni, 26 juillet [1848].

Mon cher ami. Par votre lettre du 22 juillet vous m'annoncez que l'opinion de quelques-uns serait que les boyards n'ont rien fait que soutenir les 35 articles qui sont conformes aux principes règlementaires et par conséquent éminament *(sic)* aristocratiques, tandis que les Valaques ont abordés *(sic)* franchement la question des réformes radicales dont ils voulaient doter leur pays; plus que dans toutes nos pétitions, mémoires, etc., nous nous sommes bornés à attaquer rien que les abus de Michel Stourdza, sans faire aucune mention des institutions libérales qui sont indispensables au pays. Je commencerai d'abord par vous rappeler que, lorsque les boyards firent la demande des 35 articles au prince, personne en Valachie ne songeait

[1] Vezĭ D. A. și D. C. Sturdza, *Acte și documente relative la istoria renașteriĭ Românieĭ*, V, p. 499 și urm.

à une constitution, qui fût basée sur des principes radicaux, et que ce sont encore les Moldaves, qui, par cette manifestation, donnèrent l'éveil aux Valaques. Si les Moldaves avaient réussi alors en adaptant des mesures mieux combinées et plus énergiques, évidemment que ce serait nous qui aurions proclamés *(sic)* plus tard ces principes libéraux, sans nous laisser devancer par les Valaques. Après avoir échoué dans leur combinaison, les Moldaves, ignorant ce qui se passait en Valachie, ne pouvaient, ni ne devaient suivre d'autre voie que celle que nous appellons *(sic)* légale, en attaquant l'administration vicieuse de M. Stourdza, qui seule pouvait après coup justifier la manifestation du 29 mars. Lorsque plus tard les événements de la Valachie éclatèrent, nous étions déjà lancés dans cette ornière, les commissaires impériaux étaient sur les lieux, et la nouvelle nous était parvenue le jour même de la présentation chez Talat-Effendi. Vous conviendriez donc qu'il était déjà trop tard pour agir en sens inverse. Ensuite le choléra vint fondre sur nous, tout le monde se dispersa, et, bien peu de jours après, les troupes russes envahirent le territoire. Voyons si depuis lors nous étions à même d'agir. La ville étant déserte, la majeure partie des boyards étant confinés sur leurs terres, le petit nombre de ceux qui étaient libres ne pouvaient pas agir comme vous l'entendez, faute d'éléments nécessaires, faute de l'unité d'idées et d'action. Ils se sont hâtés de faire ce qu'ils ont pu faire dans cette circonstance en se référant à Soliman-Pacha. Mais, pour mieux juger de la situation de notre cause, qui, toute juste et légale qu'elle est, n'en est pas moins compromise, l'oyez *(sic)* comment M. Stourdza vient de traiter Bogdan pour avoir osé être le porteur de notre supplique à Soliman-Pacha. Il le fit déporter à Matzin, à la barbe des Turcs. Évidemment que nous jouons de malheur; tous les pouvoirs sont entendus pour nous persécuter; rien ne nous réussit, tout nous est refusé. Ajoutez à tout cela que les Turcs ont déclarés *(sic)* vouloir rétablir le Règlement en Valachie et en supprimer le chap. I.

Par conséquent, on veut même attaquer le principe électif, ce qui amènera, n'en doutez pas, aussi l'abolition de la Chambre des députés. Adieu donc au suffrage universel, voir même le suffrage indirect à deux degrés; adieu à toutes les illusions des Valaques, qui tombent dans le royaume des chimères. En présence de pareils faits, qui sont en cours d'exécution, vous me dites d'user de notre droit d'*indépendance* pour faire une déclaration solennelle, afin de montrer le bien que nous avons voulu faire au pays, etc. Mais permettez-moi de vous observer que, vu l'état actuel de choses, vous ne trouverez pas cinq signatures pour apposer à cet acte, qui, selon moi, est fort inutile et préjudiciable même à la cause; car une déclaration pareille ne débarasserait pas le pays des troupes russo-turques, mais contribuerait, au contraire, à y prolonger leur séjour.

J'approuve votre profession de foi en matière politique; je désire comme vous que les progrès du siècle s'introduisent dans notre pays, mais, pour qu'ils arrivent un jour, il faudrait que nous ne fussions pas sous tutelle, il faudrait que nous ayons la liberté d'action, qui malheureusement nous est refusée. Ces quelques personnes qui blaguent aujourd'hui contre nous, sont des gens qui ont tourné toute leur vie dans un cercle vicieux et qui, écrasés par les difficultés qui se présentent, et n'ayant pas la force normale pour les combattre, s'en prennent aux soit *(sic)* disant aristocrates du pays pour leur imputer à tort les malheurs qui nous menacent. Ne faites pas d'attention à leurs clameurs et persuadez-vous bien que, si aujourd'hui ils censurent nos actes, c'est qu'ils projettent déjà une défection, qu'ils voudraient colorer des quelques motifs spéciaux. J'accepte ces barbotteurs de la masse (comme vous l'appelez), car, la masse étant guidée par son bon sens, qui est tout instinct, et, pas du tout passionné, juge les difficultés qui nos entourent, et nous sera toujours attachée.

Personne ne s'est réuni à Krivesty, à cause de ces dernières nouvelles; il ne nous reste plus rien à faire que d'attendre que les évènements se dessinent mieux. Je vous avoue

que j'ai perdu mon latin et que je ne puis rien comprendre à tout ce qui se passe chez vous. Donnez-m'en la solution si vous pouvez.

Tout à vous: *Ghyka.*

Dans peu de jours, j'irai vous voir.

II.

Mihaĭ Kogălniceanu către Grigore Alexandru Ghica.

Ce 1 août [1848].

A peine étiez-vous parti, mon cher Monsieur Ghyka, que le courrier de Jassi est arrivé. On écrit à Giers que la note-manifeste adressée aux Puissances de la part de la Russie est dans ce sens. L'empereur ne désire nullement un agrandissement de territoire, mais il désire à ce que l'ordre et la tranquillité soient rétablies dans les Principautés; il explique les raisons et les droits de l'occupation armée, qui, du reste, ne durera que trois mois. Le prince est très content, comptant sur la réconciliation des biais (?). Votre père a été voir Duhamel au moment où il écrivait le courrier. Duhamel a adressé au prince une note très-forte au sujet des terres de Neamtzo, affermées par le beyzadé Grégoire [Stourdza], menaçant qu'en cas de refus, il s'adresserait à l'empereur, qui ne voit pas déjà de bon œil le beyzadé, et d'autres pareiles compliments. Copie de la note a été adressée à l'abbé. Quant aux nouvelles que j'ai reçues directement, je vous les envoie toutes en original, avec prière de me les renvoyer. Remarquez, je vous prie, les bons conseils de mon père. Demain ou après-demain je passerai la frontière. S'il m'est permis de vous donner un conseil, permettez-moi de vous engager à aller à Jassi. Tout le monde s'y débande. Il faut ranimer l'esprit public. Je vous envoie aussi quelques extraits du „Constitutionnel“, que je vous prie de me renvoyer quand vous les aurez lus.

2 août matin.

J'avais fini hier soir de vous écrire et je me proposais de vous envoyer ce matin le paquet, lorsque cette nuit je fus réveillé par deux moines de Neamtzo qui venaient m'apporter la lettre adressée à l'abbé par l'a *(sic).* Elle est faite deux jours après la note du général Duhamel, et appuyée par Cosmitza et le directeur de la Cour, Skeletti. Je vous envoie une copie. L'abbé est décidé à brûler les voiles. Il répond tout le contraire de ce qu'on lui demande, et le remercie pour son nouveau *vekil.* Giers va aujourd'hui à Neamtzo pour donner une bonne lavade aux envoyés de S. A. Ce sera très drôle la scène qui aura lieu entre Mr Cosmitza, chargé d'une mission du Prince, et Mr Giers, chargé d'une mission du délégué de l'empereur. Vous pouvez garder copie de la lettre de l'empereur, pour la montrer aux amis et connaissances. Voilà tout ce que je sais. En attendant, je suis comme toujours

Votre tout-dévoué
Kogalniceano.

Rosetti n'a pas envoyé des lettres en question; tâchez de mettre la main dessus.

Giers est chargé d'annoncer officiellement au couvent de Neamtzo que *quand même* la protection russe ne manquera pas à cette communauté. Pour le moment, la scène de Neamtzo fera une assez bonne impression dans le pays, et Stourdza en crèvera de dépit.

III.

Grigore Alexandru Ghica către Mihaĭ Kogălniceanu.

Yassi, le 13 octobre 1848.

Mon cher ami. Je ne vous ai pas écrit depuis quelque temps, n'ayant rien de saillant à vous communiquer. Silence complet de Constantinople, rien de nouveau de Bucarest. Avant quinze jours on annonçait l'arrivée de Fouate *(sic)*-Effendi, actuellement on n'en parle plus; il

paraît qu'on vous traite en vrais parias. Les Valaques, qui ont fait une révolution et ont combattu contre les Turcs, sont cent fois mieux traités que vous autres. Ils ont été amnistiés pour la plupart; les plus coupables, envoyés de leur pays; quant à nous, qui avons demandé le maintien du Règlement, on nous abandonne à la vindicte du prince, qui nous confine à nos terres et nous traque comme des bettes *(sic)* infâmes. Que penser de tout ceci? Je vous le demande à vous.

Donnez-moi des détails sur les évènements de Vienne, qui nous intéressent beaucoup et ne soyez pas laconique en fait de détails qui se rapportent à cette question vitale pour l'Allemagne, et peut-être même pour les pays limitrophes.

Tout à vous: *Ghyka.*

Négri m'a oublié entièrement: faites-lui mes amitiés. La feuille de la Bucovine va bien jusqu'à présent, et nous intéresse beaucoup.

À monsieur Michel Kogalnitziano, Czernovitz.

IV.

Vodă-Cuza către Mihaĭ Kogălniceanu.

Staţia Jassy.

Depeşă telegrafică. Presentată la Bucarest în 11 Iuli 1860, oara 1 m. 5 amiazăzi, sosită la Jassy în 1860, oare 4 m. 50, amiazăzi.

Mr Cogalnitchano, ministre-président, Jassy.

Déchiffré.

Je connais par d'autres personnes encore la conduite déplorable de Yepoureano, et l'explication en est très facile; vous lui portez ombrage, il jalouse vos succès; c'est triste qu'un homme de son mérite et de son intégrité donne dans ces misères, mais telle est l'humanité. Ceci posé, je ne vois pas en quoi cela peut vous décourager et vous faire voir votre retraite. Car moi, ne pouvant plus jalouser personne,

vouz m'avez élevé tous trop haut qu'à mon tour je ne sache pas vous distinguer et vous mettre en position de rendre des services au pays et vous tenir compte de tout le concours que vous me donnez pour le grand bien de notre cause.

Du courage, Cogalnitchano, continuez; personne, je vous le répète encore, ne saurait mieux faire que vous. Je suis là pour vous rendre justice, confondre la malveillance et la calomnie; ils seront bien obligés de vous rendre un jour tous justice, et ce jour-là ils seront tous revenus au point de nous entourer pour servir nos efforts communs et finir bien plus facilement encore en ce que nous construisons avec peine, surtout à cause des obstacles que nos propres amis nous créent.

Je vous réitère mon entière satisfaction pour votre conduite, tant comme ministre, que comme mon représentant dans la Chambre, où vous sauvegardez tout le monde et tous les intérêts publics.

Prince Régnant.

V.

Cancelariul Andrássy către Mihaĭ Kogălniceanu.

Privée. Bude, le 8 septembre 1869.

Monsieur le Ministre. La note que vous avez bien voulu m'adresser le 7 août, m'a été remise par Mr Steege. Je vous remercie de vous être adressé directement à moi, laissant de côté la voie officielle, qui souvent rallenti *(sic)* la marche des affaires et rend plus difficile leur sollution *(sic)*.

Je n'ai pas besoin de vous affirmer, Monsieur le Ministre, que, connaissant les difficultés du Gouvernement Princier, placé vis-à-vis d'une population susceptible et ombrageuse, je voudrais bien que, de notre côté du moins, tout fût évité qui pourrait rendre cette position plus difficile encore.

La réponse donnée par le baron Orczy à la délégation, pendant mon absence, m'était parfaitement inconnue, et je vous avoue franchement qu'elle n'entrait aucunement dans mes vues.

Depuis, le Gouvernement Royal a pri *(sic)* des mesures que, j'espère, vous saurez apprécier. Mr de Kalnoky vient d'être avisé de se mettre en rapport avec Mr le Préfet de Buseo pour faire, en commun avec lui, des enquerres *(sic)* sur lieu. En même temps, j'ai donné l'instruction à Mr de Béldy, chef de la commission internationale, de pousser activement les travaux préparatoires de délimitation; l'esprit conciliant lui étant fortement recommendé *(sic)*, pour qu'enfin ces malheureux conflits de frontière arrivassent à leur terme.

Mr Steege, du reste, a bien voulu se charger de vous transmettre les détails de notre conversation relativement à ces questions.

Permettez-moi, Monsieur le Ministre, de profiter de cette occasion pour réitérer l'expression de la considération la plus distinguée, et des meilleurs sentiments, avec lesquelles *(sic)* j'ai l'honneur d'être

De Votre Excellence le très-humble et très-obéissant serviteur

Andrássy.

Son Excellence Monsieur de Kogolniceano *(sic)*, président du Conseil des Ministres de la Principauté de Roumanie, etc., etc.

XIII.

DOCUMENTE ALE FAMILIEĬ PALADI.

1. 19 April 7054 (1546). Petru-Vodă. Pentru „Lazarŭ sin Iuga şi nepotu-săŭ Mogăldea, fečorulŭ luĭ Iştocŭ, şi Grozavŭ, fičorulŭ Sofiicăĭ“, cari vînd moşia de la strămoşĭ, dată de Alexandru-Vodă, „ğum[ă]tate de satŭ de Rumănĭ“, luĭ Efremŭ Hura Vornicul, drept 400 de zloţĭ tătăreştĭ Apoĭ „Andrieşanŭ şi fratele săŭ Dragosinŭ şi nepoţiĭ lorŭ, Iuraşco, şi surorile luĭ, Anna şi Ileana şi Mărĭna, fečori luĭ Arpaşŭ, şi nepoţiĭ lorŭ, Vărvara şi Mărica şi Ilisafta, fečoriĭ luĭ Vreamiaşŭ“, vînd altă jumătate, cu 350 de zloţĭ tătăreştĭ. „Ilinca preaotiasa“ vinde „a patra parte de satŭ de Zmeianĭ“, cu 200 de zloţĭ tătăreştĭ, cu cari a plătit pe „Iane Griacul de la Bărladŭ“. Satul Rumăniĭ era „prea Smila“. „U Iasŭ, l[eat] 7217 [1708], Dech[emvrie] 15, amŭ scrisŭ eŭ, Axintie Uricarŭ, pe cătŭ amŭ pututŭ dezlega, să să ştie.“

2. Suceava, 10 Septembre 7107 (1598). Eremiia Moghila-Vodă, către Haragrijŭ *(sic)* bivŭ Velŭ Vătahŭ, pentru cercetare la „hălăştăŭ“ la Zmiianĭ. „Dvornicŭ ucilŭ.—Vasilie.“

Format mic în lat. Pecete de ceară, ruptă.

3. Iaşĭ, 2 Iunie 7109 (1601). Eremia Moghila, către „Isacŭ Vist[ieriŭ] otŭ Hlăpeştĭ“, că s'aŭ jăluit „sluga noastră Drăganŭ Cĭolpanŭ i Ionaşco vat[ahŭ] za Vist[ierie]“ împotriva uneĭ „Ileaina“ *(sic)*, ruda lor, din Negoeştĭ; a întărit **к. вѣтрє за селов**[=două vetre de sat] din Măteştĭ şi Negoeştĭ. Fără boierĭ.

Pecete mică, rotundă. — „Stroič Velŭ Log[o]f[ăt] ucilŭ. Drăguşanŭ.“ Slavon. — Şi traducere de „Gheorghie Euloghi, dascalŭ.“

4. 30 Mart 7114 (1606). Eremia Moghila, pentru „Anisie fata luĭ Isaiŭ, nepoata luĭ Ghermanŭ Post[elnicŭ]“, care vinde moşie de la „bătrănul Ştefan-Vodă“, a patra parte din „Mastaticĭ şi dinŭ Piţiganĭ, în gura Banciĭ, cu loc de moară

în apa Bărladuluĭ", luĭ „Toaderŭ Chiriiacŭ Căm[i]narŭ", pentru 400 „talerĭ argintŭ". „Costănŭ și sora luĭ, Sofiica", vînd moșie, de la „bătrănul Alexandru-Vodă", a patra parte din „Borăștĭ, unde aŭ fostŭ Bora ğud[e]", cu preț de 60 de talerĭ de argint. „Tetiulŭ, fečorulŭ Ștefuluĭ, și Anghelina, fata Mălanieĭ, și Dragoșŭ, fičorŭ luĭ Echimŭ, nepoțĭ luĭ Fărămă, strănepoțĭ luĭ Oana Julicĭ", vînd moșia lui Oana Julicĭ, „de la Ilie-Vodă, a patra parte dintr'o săliște ce să chiamă Iapa, pre di-asupra făntănii, și cu locŭ de moară în Bărladŭ", în Ținutul Tutoveĭ, cu 60 de talerĭ de argint. Marturĭ, fiiĭ: Constantin, Alixandru, Bogdan și boierii. Stroicĭ Logofăt.

„La școala sloveniască în Sf. Sava s'aŭ tălmăcitŭ."

Și original pe pergament, slavon; șnur roșu, pecete căzută.

5. 30 Maiŭ 7114 (1606). Eremie Moghila, pentru „Magda și surorile, Tudora și Tudosca și Dumitra", urmașĭ aĭ luĭ Coste Clopătŭ, cari vînd moșia luĭ Clopot, de la vechiul Petru Voevod, din „Clopoteștĭ, unde se zice Tuleștiĭ", luĭ „Toaderu Chiriiacu Velŭ Camănariŭ". Ionașco nepotul кꙋлꙋгєрꙋ vinde și el partea sa. Maĭ vînd părțĭ „Anisiia fata luĭ Isaiŭ, nepoata luĭ Ghermanŭ Postelnicŭ", cu acte de la „Ștefan-Vodă cel bătrîn"; Cost nŭ și sora luĭ Sofiica, fiiĭ luĭ Bôrce Ceașnic, nepoțiĭ luĭ „Oană Julicĭ celŭ bătrînŭ", „Teatiulŭ fiulŭ luĭ Ștefulŭ" și Anghelina, fata Melanieĭ și Dragoș fiul luĭ Iachimŭ, nepoțiĭ luĭ Fărămă, strănepoțiĭ luĭ Oana Julicĭ. Mărturia boierilor. Iscălitura luĭ Stroicĭ.

Pergament fără pecete, dar cu șnurul roșu păstrat. Și traducere nouă.

6. C. 1620. „Eŭ, Stanca, ğupăniasa luĭ Murgoč č-aŭ fostŭ Dvornicŭ", arată că „amŭ datŭ și amŭ dăruitŭ pre nepotumeŭ pre Ifrimŭ și pre fiiulŭ săŭ Neculaiŭ" cu partea luĭ de moșie „dinŭ Bălăceanĭ, dinŭ Zmiianĭ . . ., pentru sufletulŭ meŭ și a părinților̆ŭ meĭ, pentru căcĭ eŭ n'amŭ alțĭ fečorĭ, să hie luĭ . . . și moșie cu totŭ venitulŭ". Marturĭ: „dinaintea surori-sa Anița și popa Ionŭ de Zmeanĭ și popa Gavrilŭ de Tărziĭ și Drăganŭ de Zmeanĭ și Rugina diaculŭ și Lazarŭ Gătinŭ și Gligorie nepotu-săŭ

şi Ionaşco Lazea şi Dumitraşco Teleagă şi Tiştibanŭ şi nepoată-sa Angheniia".

Peceţĭ: a luĭ Murgocĭ şi alte patru, ciudate, cu fum.

7. „Ilisafta fata luĭ Preabicĭ Logofătŭ şi cu fiiĭ mieĭ Ioniţî şi Dabi[ja], şi cu featele meale, anume Ervasiia şi Aftemia, nepoţiĭ luĭ Preabicĭ Logofăt", vînd „o selişte de satŭ, anume Negoeştĭ, ce săntŭ în Ţinutulŭ Brăladuluĭ, de spre răsăritŭ, ce să 'npreună cu hotarulŭ Bojoranilorŭ", luĭ Scherletŭ şi frăţine-săŭ, Jopuluĭ, de Zorileanĭ", pe leĭ bătuţĭ. „Şi derease domneştĭ ce avemŭ pre ceale moşiĭ săntu pre măna semenţieĭ noastre, ğupăneaseĭ Foceĭ Uricaruluĭ." Marturĭ: Păparea . . . de Ţinutulŭ Orheiuluĭ, Ureache de Iveştĭ, Nuorŭ de Telineştĭ, popa Vasilie de Telineştĭ, Ionaşco fratele luĭ Nuorŭ, Simionŭ diiacŭ de Stoineştĭ, Todorinŭ otŭ Măcineştĭ. Şi eŭ Ştefanŭ Rango m'amŭ prilejit acolea, şi s'aŭ rugatŭ de amŭ scrisŭ".

Iscăliturĭ şi pecetĭ cu fum. „Pop[a] Vasile Nuorĭ" *(sic)*.

8. [C. 1623.] F. d. „Tule Tutulŭ i să 12 prăgarĭ, Ionaşculŭ i Toaderŭ Beldimanŭ, nemesnichiĭ bărladschii, Ionaşculŭ Dinga cupeţŭ i Plust *(sic)* Goianŭ i Hăre tijŭ, Grigori Căpăţină de Sirbĭ и многїи люди добрих, orăşenĭ dănŭ Bărladŭ", pentru „Irina, fimiia Ghineĭ ce aŭ fostŭ părcălabŭ", care vinde moşie la „Ţiganĭ, în gura Băncieĭ", la Mastaticĭ, luĭ „Scrătloe [=Scărlet] şi luĭ Tudurache—, cumŭ i-aŭ arătatŭ şi zapisŭ de cumpărătură dinŭ zilile luĭ Ureche Vornicŭ[1]". — Vinde şi„ Anăsie fata luĭ Isaiŭ, nepoata luĭ Ghermanŭ Post[elnic]". Se daŭ galbenĭ „şi unŭ calŭ bunŭ şi o iapă cu mănzulŭ".

Copie din 5 Iunie 1784.

9. 1-iŭ Ianuar 7131 (1623). „Ionŭ Carapoto[n]ŭ şoltuz şi 12 prăgarĭ şi preoţiĭ domneştĭ [пои гспрскїи] şi toţĭ oameniĭ bătrînĭ locuitorĭ [мэшчани] din tîrgul [тръг] Bărladŭ [pănă aicĭ slavoneşte]. Scriemŭ şi dămŭ ştire cu [ač]astă scrisoare a noastră cumŭ aŭ venitŭ înnaintea noastră ğu-

[1] Nistor. Actul e decĭ după 1610, cînd Nistor Ureche nu maĭ era Vornic (*Uricariul*, XVIII, p. 476). Cf. şi nº 7: Ghinea era, încă în viaţă la 1623.

păneasa Sanfira, cneaghinea Dumitraşco Chiriiac [de aicĭ, slavoneşte] şi fiiĭ eĭ, Toaderŭ şi Mariia": vînd moşia lor de la Anasiia fata luĭ Isaiŭ „панѹ Гинѣки părcălabŭ", pentru 100 de talerĭ de argint; plătesc Ghinea şi soţia, Irina. A patra parte din siliştea Iapa e vîndută aceluiaşĭ pentru 60 de talerĭ de argintŭ. Întărire. Se pune şi печат ѡраш печат търг Бръладъ.

Slavoneşte; şi traducere din 4 Novembre 1820, de Ionŭ Stamate bivŭ Velŭ Pitariŭ, în Iaşĭ.

10. 17 Decembre 7133 (1624). Radul Voevod, pentru Simionŭ Vel Spătar, care aduce zapisul de vînzare al luĭ „Ignatŭ şi soţia luĭ Draga, nepoata luĭ Stanculŭ din Băcanĭ", pentru loc „cu moară pe Tutova, cu камин de vatră„.

Pecete ruptă. — „Dumitraşco Ştefan Velŭ Logofătŭ uč[il]. Marmure." — Slavon.

11. 3 Ianuar 7136 (1628). Miron Barnoschie Moghilă-Vodă, pentru „Drăganŭ şi Efrimŭ şi Albulŭ", cari aŭ zapisul lor de la „Simionŭ Gheuca Velŭ Medelničarŭ şi de la Petriulŭ părcălabŭ şi de la Lupulŭ hotnogŭ şi [P]aşco chihaia, şi de la jupăneasa Murčoae, şi popa Dragoşŭ otŭ Grecĭ, şi Toma, etc., din Hulpăşeanĭ", pentru cumpărare de moşie, de la „Grigorie, Sofroniia, fiiĭ Grozaveĭ, nepoţiĭ luĭ Ghermanŭ din Zmianĭ", în satul acesta şi în Bălăceanĭ din Ţinutul Tutoveĭ. Acelaşĭ Logofăt. — Slavon.

12. 30 April 7136 (1628). Acelaşĭ Domn, pentru Efrimŭ şi fiul, Neculaiŭ, cu zapisul de la „Ionŭ de Zmianĭ şi popa Gavrilŭ otŭ Trădziĭ şi Drăganŭ din Zmianĭ, Rugina diiac şi Lazărŭ Gătinŭ şi Gligorie, Ionaşco Lazia şi Dumitraşco Teleagă şi Tiştibanŭ şi Aniţa şi Angheniia", cari mărturisesc cum că „Stanca, jupăneasa răposatuluĭ Murgocĭ bivŭ Dvornicŭ", dă averea, la Zmiianĭ, de pomană. — Acelaşĭ Logofăt. — Scrie Sava. — Slavon.

13. Iaşĭ, 28 April 7136 (1628). Acelaşĭ Domn, pentru „Efremŭ Stolnicelŭ din satul Zmiianĭ şi cu Ghianghea bivŭ Velŭ Vornicŭ şi fiul săŭ Niculaiŭ" (v. nl 12), pentru moşiile cunoscute. — Scrie Sava.

14. Iaşĭ, 10 Decembre 7137 (1629). Acelaşĭ Domn, pentru

„Vărvara fata luĭ Telea Stolnicŭ şi ginerii eĭ, Buciumaşŭ Pităreluŭ şi Zahariia diiacŭ“, în proces cu „Ionaşco Marmure şi cu fratele luĭ, Mierea Uricarŭ, şi cu cumnatul lor, Toaderŭ, şi aşijderea cu Albulŭ şi cu Efrimŭ şi cu uniĭ răzaşĭ aĭ lor“, pentru o moară pe Smila. Se aduce şi act de la „sfănt răposatul unchiul [ѹнка] Domnieĭ Mele, Eremiia Moghila Voevodŭ“. Proces cu Toflea Murgocĭ şi cu Nechita aprodŭ şi cu Molodeţŭ şetrărelŭ şi cu popa Gavrilŭ ginerele luĭ Ghermanŭ“, şi alţĭ răzeşĭ, pentru satul Rumănĭ. Telea Stolnic luase o parte din Rumănĭ de la „Efrimŭ Huru bivŭ Velŭ Dvornicŭ“. — Acelaşĭ Logofăt. — Bor[i]leanulŭ. — Slavon.

15. Hărlăŭ, 30 August 7138 (1630). „Dumitraşco Ştefanŭ Velŭ Log[o]f[ătŭ] şi Lupulŭ V[e]lŭ Vornicŭ de Ţ[a]ra-de-ǧosŭ şi Lupulŭ Velŭ Vornicŭ denŭ Ţara-de-susŭ şi Gavrilaşŭ bivŭ Velŭ Vornicŭ şi Petraşco Boulŭ Velŭ Spătarŭ şi Grama bivŭ Stolnicŭ şi Furtuna bivŭ Comisŭ şi Pavălŭ ftori Logofătŭ şi Istratie treti Logofătŭ şi Crăciunŭ Aga şi Gavrilŭ Mirca Vornicŭ şi Dumitraşco Gheuca Vornicŭ şi Neniulŭ Vornicŭ şi Gorganŭ bivŭ Vornicŭ şi alţĭ boerĭ dinŭ Curte g[o]s[po]d“, pentru „Stanca, ǧupăneas[a] luĭ Murgocĭ Toflea bivŭ Vornicŭ“, care vinde moşie la Păuleştĭ. Şi partea luĭ Goianŭ Ganguŭ.

16. Iaşĭ, 15 Ianuar 7139 (1631). Moiseĭ Moghila-Vodă, pentru Albulŭ şi Frimulŭ, în ceartă cu Arsenie şi Erina, pentru Zmiianĭ, parte, luată drept un краk съ телцѹ şi 4 talerĭ. Acelaşĭ Logofăt. Scrie Focea. — Slavon.

17. Iaşĭ, 17 Mart 7139 (1631). Moise Moghila, pentru „Dumitru bivŭ prăcălabŭ“, în proces cu Frimulŭ. Dumitru se da drept „fiŭ de suflet (сно дшевнїи) al „Murgočoaeĭ“. Cellalt arată că i s'a dat prin botez. Iscăleşte Domnul. Uricar: Dumitru.

18. Iaşĭ, 12 Maiŭ 7139 (1631). Moisi Moghila-Vodă, pentru „Stanca Murgočoae şi fiul eĭ, Dumitru bivŭ prăcălabŭ, cu nepoţiĭ eĭ, Drăganŭ şi Efrimŭ şi Albul“. Pomenit „Costantinŭ Cimbala, Ionaşco Patereale, Silăvestru, Frimulŭ (în loc de Efrim)... Ghianghea Velŭ Logof[ă]t uč[ilŭ] iscaal.“ Fără scriitor. — Slavon.

19. Iaşĭ, 30 Maiŭ 7140 (1632). Alexandru Iliiaş-Vodă, pentru „Ionaşco de Zmiianĭ şi cu Ursulŭ şi Dumitraşco, fĕčorulŭ luĭ Buciumaş“, şi „alte semenţiĭ lor“. „Căndu să va văna peaştile, să fie cu ştirea tuturorŭ, şi să-lŭ înparţă frăţeaşte, să ià eĭ treĭ peştĭ şi ceialalţĭ unulŭ; iară cine va văna într'ascunsu, să fie datorŭ porţeĭ 12 boĭ... [Crăs]tea Damiian“ scrie.

20. Iaşĭ, 5 Iulie 7140 (1632). „Simionŭ Gheuca Medelnicearíulŭ-celŭ-Mare“ arată că s'a pîrît cu Ionaşco, Ursulŭ şi alţĭ „fraţĭ aĭ lor“, pentru o poiană „desupra Rumănilorŭ“. Gorgan Vornicul merge ca hotarnic, cu Mafteiŭ Roşca de Bîrladŭ[1]. „Cine de întru noĭ va maĭ scorni pără prentru ačaste, să fie de gloabă porţeĭ 12 boĭ.“ Marturĭ: „Gheanghea Logofătulŭ-celŭ-Mare, Lupul Vornicul de Ţara-de-ğosŭ, Iuraşco Başotă Hatmanulŭ, Ursu Varticŭ Vornicŭlŭ, Gavrilŭ Mirca“. Iscăliturĭ. — Scrie „eŭ Dumitru uricariŭ“. Pe V°, notiţă slavonă a luĭ „Crăstea Damiianŭ uricariŭ“.

21. Iaşĭ, 11 Ianuar 7143 (1635). Vasile-Vodă, pentru Simion Gheuca Mare-Medelničarŭ, care a cumpărat „o parte din Băcanĭ..., din toată partea luĭ Stanculŭ a patra parte“ şi parte din Poliţanĭ. „Pătraşco Başotă Velŭ Log[o]f[ă]t iscalŭ.“ — Pecete mare, ruptă. — Slavon.

22. Iaşĭ, 6 Iulie 7143 (1635). „Simion Gheuca Medelnicearíulŭ-celŭ-Mare“ arată că a lăsat „giupăineasiĭ meale Măricăĭ, cu partea mea dinŭ bucate şi dinŭ totŭ ce vomŭ avea, giumătate, ca să mă comănde cumŭ să cade, ca pre unŭ omŭ“. Dar se vor plăti întăiŭ datoriile. „Şi de datoriĭ după pamenţĭ, ca să aibă a da pre la mănăstirĭ, să-mĭ facă slujbe şi sărăcuste cu bucatele meale, iară giumătate dinŭ bucatele noastre şi dinŭ totŭ ce vomŭ avea, să fie partea giupăineasiĭ meale Măricăĭ, ca să să hrănească pănă unde va vrea Dumnedzăŭ, de va fi vie, iară după moartea eĭ să-ĭ fie şi eĭ de comăndare şi de pamenţĭ. Aşijdere de unŭ satŭ anume Băcaniĭ, cu morĭ şi cu totŭ vecinulŭ, ce ne iaste cumpărătură înpreună cu giupăneasa mea, iarăşĭ

[1] V. I. Antonovicĭ, *Fraţiĭ Gheorghie şi Neculaĭ Roşca-Codrianu*, Bîrlad, 1908, pp. V-VI.

l-amŭ lăsatŭ să fie a eĭ, cu totŭ venitulŭ... M'amŭ lăsatŭ să mă grijască şi să mă comănde. Dintre mulţĭ boiarĭ ce aŭ fostŭ dumnealorŭ de faţă căndŭ amŭ făcutŭ acestŭ zapisŭ, dumnealuĭ Chicoşŭ Şetrariulŭ-celŭ-Mare şi dumnealuĭ Răcoviţă Cehanŭ Logofătulŭ şi dumnealuĭ Toderaşco Logofătulŭ alŭ treile şi Caracaşŭ Uşeariulŭ-celŭ Mare şi Apostolŭ ce aŭ fostŭ Pitarŭ şi Ionaşco Prăvălie şi alţĭ boiarĭ aŭ fostŭ. Decĭ cine să va smenti dinŭ fraţiĭ noştri saŭ dinŭ sorori saŭ dinŭ nepoţiĭ noştri, şi va vrea să părească pre giupăineasa mea după moartea mea, pentru bucate saŭ pentru acelŭ satŭ, acela să fie trăcleatŭ şi procleatŭ, şi să fie ucisŭ de Domnulŭ Dumnedzăŭ şi de preacista maica luĭ H[risto]s şi de toţĭ svenţiĭ, şi să aibă parte cu Iuda şi cu Ariia, şi să n'aibă locŭ înŭ pămăntŭ a veni după mene. De ačasta mărturisescu cu sufletulŭ mieŭ. Şi eŭ, Borăleanulŭ Uricariulŭ, amŭ scrisŭ ca să să ştie". Iscăliturĭ şi peceţĭ. Între ele, şi „eŭ egumenulŭ Gligorie de Răčca şi noĭ mărturisimŭ" (pecete cu Sf. Neculaĭ) şi † сиа печат монастир Рѣчка. Foarte frumos iscăleşte: „azŭ Borăeanulŭ Uricarŭ".

23. Iaşĭ, 3 Iunie 7146 (1638). Vasilie-Vodă, pentru „Erina, fata Păraschi, nepoata Dochii", în proces cu „Efrimŭ fratele luĭ Albulŭ", pentru parte din Zmeianĭ, şi cu case gata. Pomenit Mierea Uricarĭ. — Gavrilaş (?) Velŭ Logof[ătŭ].— Şaidirŭ. — Slavon.

24. 20 Decembre — (c. 1640). „Gligorie şi sora mea Sofroniia, fečoriĭ Grozaveĭ, nepoţiĭ luĭ Ghermanŭ di Zmiianĭ şi Bălăceanĭ" vînd moşie în aceste sate „luĭ Drăganŭ şi luĭ Efrimŭ şi Alboluĭ, dereptŭ dzeace vacĭ cu viţiĭ şi 2 boĭ, şi pre banĭ doazecĭ de talerĭ bătute".

Marturĭ: „Simionŭ Gheuca ce aŭ fostŭ Comisŭ şi Petrulŭ prăcălabolŭ şi Lupulŭ ce aŭ fostŭ hotnogŭ şi Paşco chihaia şi popa Dragoşŭ di Grecĭ, Toma de acolo şi Ionaşco şi Radol şi Toaderŭ di Holpăşeanĭ şi alţĭ oamenĭ bunĭ." — Peceţĭ.

25. Iaşĭ, 28 Octombre 7149 (1640). Vasilie-Vodă, pentru „Dumitru Gheuca ce aŭ fostŭ Vornicŭ de Poartă, şi cu

soru-sa, cu Anghelina", cari se judecă cu „cumnata lorŭ, Mărica, ğupăneaasa luĭ Simionŭ Gheuca ce aŭ fostu Medelniceariĭ-Mare, pentru rămășițe ce aŭ rămasŭ de Gheuca Medelniceariĭ, și pentru ocine". Arată zapise că a dat luĭ Dumitru Băcaniĭ, iar sororiĭ un sat cu numele lăsat în alb, „încă în dzilele luĭ Mironŭ Barnovschi-Vodă, căndu aŭ fostŭ vrăndu Simionŭ Gheuca să să înparțe de ğupăneasaa luĭ, de Mărica, pentru scrăbă ce aŭ fostŭ avăndu înpreună, iară după aceaia eĭ s'aŭ înpăcatŭ și aŭ lăcuitŭ depreună de atuncĭ pănă acmu, ce s'aŭ săvărșitŭ". Ea arată zapis cu mărturiĭ, și de la „egumeniĭ de la Svăntaa m[ă]n[ă]stire de la Uspeniia Preacisteĭ și de la Sveataa Venerĭ". Domnul hotărăște că zapisele fraților sînt făcute la năcaz. Li se ieaŭ. Învinșiĭ daŭ „erăia în Vistiiariulŭ Domnieĭ Meale". Iscălitura Domnuluĭ.

Pecete mare, ruptă. — Cf. vol. VI, pp. 20-1, nº 34.

26. 17 Iulie 7151 (1643). „Tînasie și Hu... și Necula, nameasnicii de Brăladŭ, și Iani șoltuzulŭ cu 12 părgarĭ, și popa Ștefanŭ, domnescu, și Ionașco dinŭ G..., tij, i Ursulŭ, Văntulŭ tijŭ, i Micro tijŭ, i Ilie Cotîstarŭ *(sic)*, i Necula Bărbo..., tijŭ, i Neagoe č-aŭ fostŭ șoltuzŭ, i Simionŭ Păticatulŭ, și mulțĭ orășeanĭ bunĭ și... și tinerĭ, de orașŭ de Bărladŭ" mărturisesc că „fratele luĭ Scrăletŭ și cu fečorulŭ Ilisafteiŭ, fata luĭ Breabiču Logofătŭ", aŭ venit pentru vînzarea siliștеĭ Negoeștiĭ.

Pecetea orașuluĭ, ștearsă, și multe altele; una grecească, alta:... Vornicŭ".

27. 1-iŭ Februar 7152 (1644). „Simionŭ Cernea (?) șoltuzulŭ, cu 12 părgarĭ, și popa Ștefanŭ celŭ domnescu și Ionașco Dinga neguțătorulŭ și Naculŭ tijŭ și Văntulŭ tijŭ și Cĭudinŭ tijŭ și Neagoe č-aŭ fostŭ șoltuzŭ și mulțĭ oamenĭ bunĭ, tinerĭ și bătrănĭ, de tărgu de Br[ă]ladŭ, așijdere și Drăganŭ de Zmiianĭ, slugă domnescă, și Bălanŭ Hulpe de Hulpășeanĭ și Bălea tijŭ, și Petria de Banca, și Necoară de Suseanĭ, și alțĭ oamenĭ bunŭ de ț[a]ră, ce ne-amŭ prilejitŭ", mărturisesc pentru Anghelina și fiul eĭ Vasilie, fata luĭ Simionŭ Miera, fiul Nasteĭ, fata luĭ Ionŭ Fărămă de Fără-

meştĭ, cari vînd „doĭ bătrânĭ din siliştea“ de acolo, „ğupânuluĭ Scrâlâtŭ de Zorileanĭ“, pe 100 de leĭ bătuţĭ.

Pecete oraşuluĭ; pecete cu „ermonahŭ Theodo [?]“.

28. 1-iŭ Decembre 7153 (1644). Vasilie-Vodă, pentru Neculaiŭ şi Irimiica, fiiĭ Marfeĭ, cu rude, Irimiia fiul Aneĭ, Ionaşco fiul Popeĭ, Cornıţĭ fiul Agafieĭ, Gavril fiul Nasteĭ, cu Drăgan, Ifrim, Albul: se învoiesc pentru Bîliceanĭ şi Zmiianĭ. — Toderaşco Vel Log[o]f[ătŭ] iscalŭ. — Vasilie Corlatŭ. — Slavon.

29. Suceava, 16 Iunie 7153 (1645). Vasilie-Vodă. Întărire pentru un Toderŭ. Scrie Larionŭ.

Pecete cu chinovar.

30. Iaşĭ, 8 Februar 7159 (1651). „Ursulŭ dinŭ satŭ dinŭ Zmiianĭ, fičorulŭ Irineĭ, nepotulŭ Vărvareĭ, strenepotulŭ Teleĭ ce aŭ fostŭ Stolnicŭ“, dă moşie în acest sat, din „Românĭ“, din Strâmba, „dumilor sale Enachi [i] luĭ Gavrilŭ Păl[a]di, şi dumisale Toaderŭ Păladi, pentru sufletulŭ celora ce li-aŭ agonisitŭ aciaste moşiĭ, şi pentru sufletulŭ nostru“. Marturì: „Scrăletŭ dinŭ Zorilianĭ şi Apostolachie de Zmiianĭ şi Bejanŭ Gheuca şi Ionaşco snă Drăganŭ otŭ Zmiianĭ şi popa Gavrilŭ celŭ domnescu otŭ Bărladu şi popa Chiriiacŭ duhovnicu mieŭ de aco[lo] şi Dumitraşco Bučumaşŭ de Zmiianĭ şi Căzaculŭ, frate-mieŭ, de Zmiianĭ şi Antohie Costachie Armaşŭ şi Costantinŭ Bujoranulŭ şi Necula Bujoranulŭ şi Costantinŭ Ţopa părcălabŭ şi Ionaşco Ţopa şi Pavălŭ Surtă otŭ Ghergheştĭ“. Iscăliturĭ şi peceţĭ.— Scrie Constantinŭ.

31. Iaşĭ, 5 Iulie 7159 (1651). Vasilie-Vodă. Aŭ venit la el „Paladieşti“, cu zapis al luĭ Ursulŭ (v. n-l precedent). Întărire. „Az Gorghi Ştefanŭ Velŭ Log[o]f[ă]tŭ iscal[ŭ].„

— Dumitraşco.

32. 8 Iulie 7159 (1651). Măricuţa Gheuca dă Băcaniĭ „şi curţile nostre, şi cu besiarică în satŭ, şi cu hălăşteŭ, şi cu moară ce iaste în mijloculŭ satuluĭ..., luĭ Toader Păladie s[ă]n Paladi Vistiarnicŭ, Dumnădzău-lŭ pomeniască, ca să fie direptu sufletulŭ meŭ şi a ğupănu-meŭ, Dumnădzău-lŭ iarte. Iarŭ dumnialuĭ Toderaşco să aibă a mă griji şi a mă socoti pănă ce voiŭ fi vie şi a şădea cu mine înŭ curţĭ. Iarŭ, după săvărşăniia mea, dumnialuĭ să aibă a mă comănda şi a-mĭ pune ţar *(sic)*, ca uniĭ ğupăniase, cum să pune şi altorŭ ğupăniase. Însă dinŭ bucatele meale ce voiŭ avia eŭ, să mă grijască şi să aibă a da pentru sufletulŭĭ meŭ cuĭ voiŭ lăsa eŭ cu limbă de moarte, acelora să dea." Nimenĭ nu va strica „ačasta danie şi darovanie ce am dăruitŭ... Dinaintia a mulţĭ oaminĭ bunĭ, bătrănĭ şi tinerĭ, şi dana *(sic)* a neguţitorĭ de tărgu de Bărladŭ, şi dinainte a multe slugĭ domneştĭ de la ţară, şi denaintia Grasulu-şoltuzulŭ, cu doĭspriace părgarĭ, şi denaintia Dabijeĭ Vornicului de tărgu de Bărladŭ, şi dinaintea popeĭ luĭ Gavril de la besiarica ča domnească otamŭ, şi dinaintia popeĭ luĭ Chiriiacŭ otamŭ, şi dinaintia popeĭ luĭ Ionaşco dinŭ Cočuba, şi dinaintia dumisale luĭ Scărletŭ, şi dinaintia Jopuluĭ bratŭ Scărletŭ, şi dinaintia Dingăĭ bătrănulŭ tărguluĭ, şi dinaintia luĭ Simionŭ Cernaa č-aŭ fostu şoltuzŭ, şi dinaintia luĭ Toaderŭ Davidesculŭ ča aŭ fostŭ şoltuzŭ, şi dinaintia Ursuluĭ Văntulŭ, şi dinaintia luĭ Hilofie fečorulŭ Văntuluĭ, şi dinaintia luĭ Micro, şi dinaintia Cărsteĭ ča aŭ fostu şoltuzŭ, şi dinaintia Neculeĭ Cučucŭ, şi naintia luĭ Ifrimŭ ča aŭ fostu vamăşŭ la Bărladŭ, şi naintia luĭ Ionaşco Precupŭ, şi dinaintia Cărsteĭ ziatŭ Văntulŭ, şi dinaintia luĭ Costantinŭ Goianŭ şi a fečorilorŭ Neculuĭ, Gavriilŭ şi Iane, şi dinaintia luĭ Hilipŭ Cĭudinŭ, şi dinaintia a mulţĭ oamenĭ bunĭ şi bătrănĭ, tărgoveţĭ de tărgu de Bărladŭ, şi dinaintia a slugĭ domneştĭ dinŭ satŭ dinŭ Zmiianĭ..., şi dinaintia fečorilorŭ aĭ Arsănoae, anume Năstaculŭ şi Vasilie bratŭ ego..., şi dinaintia luĭ Bučocŭ fečorulŭ Creţuluĭ de Susianĭ, şi dinaintia luĭ Ionaşco şălarulŭ otamŭ, şi dinaintia a oamenĭ dinŭ satŭ de la mine, anume Năstaculŭ

şi Irimiia şi Ionaşco Gĭurcanulŭ, şi dinaintia a mulţĭ oamenĭ bunĭ, slugĭ domneştĭ di prin pregurŭ, ce s'aŭ prilejitŭ de aŭ fostu la acasta danie a mia... Dăruire în viacĭ... Aşijderia şi eŭ, pără voiŭ hi vie, de voiŭ vrea să întorcu, să fiŭ trecliată şi procliată şi afurisită de 318 oteţĭ, şi să fiŭ cu Ariia, şi să n'aibu locŭ în pământŭ." Pecetea Bîrladuluĭ. „Şi eŭ Ionaşco Zupco, marturŭ. Şi eŭ, popa Istratie, duhovniculŭ dumisele, scriŭ şi mărturisescu cumŭ mi aŭ mărturisitŭ dumneaeĭ la ispoveadanie. Eŭ Măricuţa gupăniaasa Medelniciaruluĭ Gheucăi (pecete cu două stele ş. a.); Dabijea Vorniculŭ; az pop Gavrilŭ gn [=domnesc], daiscalŭ; Scărletŭ; eŭ, Drăghicĭ aprod, martorŭ."

Punere de degete.

33. 8 Iulie 7159 (1651). Vasilie-Vodă, pentru urmaşiĭ luĭ Marmure, cu privire la Bălăceanĭ. — Gavrilaşŭ Velŭ Logof[ă]tŭ. — Dumitraşco. — Slavon.

34. Iaşĭ, 7160 (1651-2; fără lună şi zi). Vasilie-Vodă, pentru „Ursu neguţătoriulŭ", care a pîrît pe „Păladie Pitariulŭ, pentru neştĭ rămăşiţĭ a iĭ Gheucoae". Cîştigă Păladie. — Pecete cu chinovar. — Scrie Poianî.

35. Iaşĭ, 12 Februar 7160 (1652). Gheorghie Ştefan Vel Log[ofăt], Ghica Vel Vornic de Ţara-de-jos, Gheorghie Hatman şi pîrcălab de Suceava, Toma Vel Vor[nic] de Ţara-de-sus, Costantinŭ Cĭogolia Vel Spăt., Alixandru Vel Ceaşnic, Iordachie Vel Vist., Grigorie Vel Comis, Matiiaş Sturdzea Vel Med., Solomonŭ Vel Clucar, Dumitraşco Vel Pitarŭ, Racoviţă Cehanŭ 2 Log., Statie 2 Vist., Prăjăsculŭ Clucar, Neculaĭ şi Ilie Arapu, Vasilie Stroesculŭ, vornicĭ de gloată, şi alţĭ boierĭ de Curte, pentru „Pălădieştiĭ, ficoriĭ lu Păladie c-aŭ fostŭ Vistiarnicŭ", cari aŭ căpătat locurĭ la Zmiianĭ, Românĭ, „din gura Geriuluĭ", Strămba, „ce iaste pre apa Tutuveĭ", prisacă la Mănd zanĭ. — Iscăliturĭ.

36. Iaşĭ, 6 Ianuar 7161 (1653). Vasilie-Vodă, pentru pîra dintre „sluga noastră Păladie Pitarŭ" şi „Gligoraşco Gheuca, cumnatu luĭ Ursulŭ aprodŭ, pentru unŭ hălăşteŭ de la Zmiianĭ, dzicăndŭ Gligoraşco, cumnatulŭ Ursuluĭ, că ţine în hălăşteŭ totŭ Păladie şi cu sluga noastră, cu Iuraşco

Fulgerŭ Șetrarŭ . . . Să ţie Păladie în hălășteŭ cătŭ aŭ ţinutŭ Ursulŭ Aprodulŭ în vĭiaţa luĭ, atăta să ţie și Păladie, iarŭ maĭ multŭ să nu să ameasteci nicĭ unulŭ, nicĭ altulŭ, și să nu să maĭ părască de ačasta pără niciodăniăoară în viacĭ". — Pecete cu chinovar.

37. Iașĭ, 8 Iulie 7161 (1653). Vasilie-Vodă, pentru „Toaderŭ Păladie Pitariul", cu privire la Băcanĭ, „ce-sŭ la Ţănutulŭ Tutoveĭ, dzăcăndu Bejanu Gheuca că acelŭ satŭ aŭ fostŭ a unchiulŭ lorŭ, a luĭ Simionu Gheuca". Cellalt spune că-ĭ dăruit de Măricuţa. „Iarŭ, pentru scrisorile carile aŭ fostŭ avăndu Măricuţa de la ğupănu-săŭ și ača mărturie de pără, aŭ datŭ samă Păladie Pitariulŭ precumŭ aŭ fostŭ într'unŭ secriiŭ a eĭ, și l-aŭ fostŭ daatŭ la unŭ neguţătorŭ la trăgŭ la Bărladŭ, la Costantinŭ Goianŭ; și acelŭ secriŭ l-aŭ fostŭ pecetluitŭ Scrăletŭ și cu Bejanŭ Gheucaĭ *(sic)*, ca să stea pănă va mearge Păladie Pitariulŭ să caute ce va fi într'acelŭ sicreiŭ, iarŭ Bejanŭ Gheuca fiindŭ diregătorŭ acolo la Bărlaadŭ, ęlŭ n'aŭ așteptatŭ pre Păladie, č-aŭ mărsu de aŭ luatŭ sicreiulŭ, în tăriia luĭ, și aŭ scosŭ aceale scrisorĭ de le-aŭ luatŭ... I-amŭ ğudicatŭ după leagea ţărăĭ ca să margă Bejanŭ Gheuca să-șĭ dea credinţa pre s[făn]taa Evanghilie la s[făn]ta besearică precumŭ n'aŭ luatŭ elŭ aceale scrisorĭ dentr'acelŭ secriŭ, și, deaca va ğura precumŭ i s'aŭ socotitŭ ğudeţulŭ, elŭ să ţie ğumătate de saatŭ... Iarŭ, deaca nu va ğuraa Bejanŭ Gheuca pre după giudeţŭ, precumŭ i s'aŭ alesŭ ğudeţulŭ, să ţie totŭ satulŭ boiarenulŭ nostru carile maĭ susŭ iaste scrisŭ. Toaderŭ Păladie Pitariulŭ". — „Azŭ Gorghi Ștefanŭ Velŭ L[o]g[o]f[ă]t[ŭ] iscalŭ. — Tironŭ."

38 Iașĭ, 7163 (1654-5). Ghiorghi Stefanŭ-Vodă, pentru [P]ănteleĭ Căpitanulŭ, cu privire la o pîră relativ la satul Romănĭ, etc. Să facă semne. — Pecete cu chinovar.

39. Iașĭ, 1-iŭ Iunie 7166 (1658). „Bejanŭ Gheuca č-aŭ fostu Pitaru și nepotulŭ meŭ Enachiĭ ftori Cĭașnicŭ" arată cu privire la pîra cu Păladie Stolniculŭ, căruia-ĭ cerea jumătate de Băcanĭ. N'aŭ vrut eĭ doĭ să jure: „n'amŭ vrutŭ să ğurămŭ, și amŭ lăsatu să fie satulŭ totŭ a dumisale".

Face şi zapis, cu marturĭ: „Vasilaşco Velŭ Vornicŭ, Neculaiŭ Răcoviţă Hatmanŭ, Stamatii Velŭ Postialnicŭ, Toderaşco Velŭ Spătarŭ, Lupaşco Velŭ Şătrarŭ, Alexandru Ramandi Velŭ Uşiarĭ, Gavriliţă bivŭ Sărdarŭ, Nianiulŭ bivŭ ftori Logofătŭ, Costantinŭ bivŭ părcălabŭ hotinschi, Costantinŭ Cărăcaşŭ bivŭ Postialnicŭ, Ştefanŭ Stolniculŭ, snă Darii Spătar[iŭ], Ionaşco Bogdanŭ bivŭ Stolnicŭ". Blestem. „Să hie lăcaşŭ sufletuluĭ luĭ cu Ariia într'unŭ locŭ." Iscăliturile. Pecetea luĭ Bejanŭ are: Roxanda. „Gavrilŭ Costachi bivŭ Sărdar."

40. C. 1660. Iaşĭ, 9 Maiŭ. „Solomonŭ Bărlădean[u] Velŭ Log[o]f[ă]t i Vasilie Velŭ Dvornicŭ vişneai zemlii" scriŭ „la priiatiniĭ noştri, la Vorniciĭ de Bărladu", pentru jalba luĭ „Ghiorghiţă Bogdanŭ ce aŭ fostu Comisŭ, pre Pascalŭ şi pre Gavrilŭ fĭčorulŭ luĭ Gligoraşco din Rusĭ", pentru „hăleşteul la Zmiianĭ". „Cheltuiala nu vorŭ să-ĭ întoarcĭ aceĭ răziaşĭ şi să le hie iazulŭ depreunî. Pentru acesta lucru să chemaţĭ pre aceĭ răziaşĭ înnaintea noastră şi foarte pre dreptaate să le luaţĭ sama depreunî cu oaminĭ bunĭ de acolo, cătă cheltuială să va afla că aŭ cheltuitŭ cu acelŭ iazŭ Bogdanŭ Comisulŭ, să puneţĭ o dzi, să-ĭ întoarcă aceĭ răziaşĭ pre giumătaate de cheltuială, şi să le hie hăleşteul, depreună să-lŭ ţie; iarŭ, de nu-ĭ vorŭ întoarce bani la dzi ce aŭ cheltuitŭ, să tocmască şi să să învoiască eĭ în de eĭ, să-şĭ ţie Bogdanŭ Comisulŭ hăleşteulŭ. Foarte pre dreptaate şi pre amănuntulŭ să luaţĭ sama şi să-ĭ tocmiţĭ acolò, şi, precumŭ veţĭ afla cu oamenĭ bunĭ, să faceţĭ şi o mărturie, să ne daţĭ ştiri." Iscălesc, fără peceţĭ.

41. Iaşĭ, 30 August 7169 (1661). „Mironŭ Bučocŭ bivŭ Sulgiarŭ" mărturiseşte că a vîndut „moşie cumpărată", „satulŭ Pobrăteştiĭ, cu vecini, cu locŭ de hăleştiaŭ, cu locŭ de prisăcĭ",etc.Pomeniţĭ: Ghiorghiţă Prăjăsculŭ, Neculaĭ Strămbiaiŭ. Marturĭ: „Iorgachie Marele-Vistiarnicŭ, şi denaintia frăţine-mieŭ Neculaĭ Buhuşŭ Velŭ Medelnicearŭ, şi dennaintia cumnatu-mieŭ Păladie vtori Jicniciarŭ, şi dennaintia luĭ Goroveĭ Cămăraşulŭ". — Pecete cu monogramă a luĭ Bucioc.

42. Iaşĭ, 11 Iulie 7176 (1668). „Toaderŭ Păladie č-amŭ fostŭ Stolnicŭ" arată că s'a tocmit cu „Bejanŭ Gheuca č-aŭ fostŭ Pitariŭ şi cu Enachi Păharniculŭ alŭ doile", pentru Băcanĭ, „cum să daŭ eŭ dumisale luĭ Bejanŭ Gheuca Pitariulŭ o sutî de stupĭ bunĭ într'alesŭ, acmu în toamnî, iară dumisale luĭ Enachi Păharniculŭ i-amŭ datŭ toate părţile de ocină č-a avutŭ Gheuca Spătariulŭ şi ğupăniiaasa dumisaale Mărica la satŭ la Măndzaţĭ şi la satŭ la Hălăreştĭ, la Ţinutulŭ Tutoveĭ". În schimb, va avea în pace Băcaniĭ. „Aşădzătura" se face cu aceştĭ marturĭ: „Vasilaşco Velŭ Dvornicŭ vişneai zemli, Stamatie Velŭ Post., Tuderaşco Iordachi Velŭ Spăt., Alexandru Ramandi Velŭ Uş[eriŭ], Gavrilaşŭ Nianiulŭ bivŭ vtori Log[o]f[ă]t, Costantinŭ bivŭ părcălabŭ la Hotinŭ şi Viatreşŭ, Silionŭ, Ghiarghilŭ, vornicĭ glotni". Scrie „Strîtulatŭ".— Păladie are pecete cu: т д п д şi arme nelămurite.

43. „Suretŭ de pe condică pe satulŭ Băcaniĭ. Satŭ întregŭ Băcaniĭ, daniie dum. Velŭ Vist[ieriŭ] de la unchiulŭ săŭ, Costandinŭ Palade, iarŭ luĭ Costandinŭ Palade i-aŭ fostŭ de la tată-saŭ, Toaderŭ Palade č-aŭ fostŭ Stolnicŭ; iarŭ Toaderŭ Palade arată unŭ zapisŭ dinŭ leatŭ 7176 [1667-8], Iuli 11, cumŭ că s'aŭ tocmitŭ şi s'aŭ aşezatŭ cu Bejanŭ Gheuca Pit[ariŭ] şi cu Enachi bivŭ vtori Pah[arnic], şi aŭ datŭ luĭ Băjanŭ 100 de stupĭ bunĭ şi luĭ Enachi Păh[arnicŭ] i-aŭ datŭ toate părţile č-aŭ avutŭ Gheuca Spătariulŭ şi ğupăneasa luĭ Marica la satŭ la Mănzaţĭ şi la Hălăreştĭ...

Unŭ vadŭ de moară în apa Bărladuluĭ, dinŭ ğosŭ de Mamină şi dinŭ ğosŭ de gura Horăeţăĭ, ce este pe loculŭ Fărămeştilorŭ, moşiia fečorilorŭ Dabijăĭ, cumpărătură dum. Toaderŭ Paladi Velŭ Vist[ieriŭ] de la Mihălachi şi Bejanŭ şi Taculŭ, cu zapisŭ dinŭ letŭ 7239 [1731], Maĭ 15."

44. 12 April 7177 (1669). „Dumitraşco Bučumaşŭ dinŭ Zmiianĭ şi Postolachi Drăganŭ de acolo şi Ursulŭ Babeşŭ de acolo şi Ionaşcuţă Drăganŭ şi Neculaĭ Fulgerŭ de acolo şi Stratulŭ Vornicelulŭ de Băcanĭ" arată că, „tămplăndusă Panaite Grecul mărgăndu la Iaşĭ cu neşte vinŭ, cu

câteva buţĭ, l-aŭ întunchinatŭ la gura Iapeĭ, pe Bârladŭ, oste luĭ Costantinŭ-Vodă, cându l-aŭ gonitŭ Tătarăĭ, şi i-aŭ spartu eĭ buţile, şi le'ŭ băutŭ; apoĭ Panaite Greculŭ s'aŭ apucatŭ de satele de pre înpreğurŭ, de Banca, şi de Bujorenĭ, şi de Epureanĭ, şi, dzicăndu că i-aŭ spartu eĭ buţile şi le'ŭ băutŭ, şi dzicăndu Panaite Greculŭ că aŭ găsitŭ la buţile luĭ şi pe Năstaculŭ fičorulŭ i Arsănoe dinŭ Zmiianĭ, şi apoĭ, prădăndu Panaite satele, şi Năstaculuĭ neavăndu ce-ĭ lua, că murise, şi luîndu bucatele noastre păntru dănsulŭ, noĭ amŭ luatŭ de grumadzĭ pe Chindie, femeaia Năstaculuĭ. È, neavăndu ce dà să să plătească 12 leĭ ce aŭ datŭ, aŭ cădzutŭ cu rugăminte la Ionăşcuţă Ifrimŭ, de-aŭ datŭ păntru dănsa, de o aŭ plătitŭ; şi aŭ înblatŭ Ionăşcu[ţă] cheltuindŭ păntru dănsa pănă o'ŭ mănduitŭ de acolo. Apoĭ eŭ, Chindie, femeae Năstăculuĭ, neavăndu să daŭ baniĭ lu Ionăşcuţă, ce aŭ datŭ păntru mine, i-amŭ datŭ moşie bărbatuluĭ meŭ de la satŭ de la Bălăcen[ĭ]". Degete cu fum.

Constantin Şerban se afla în Scaunul Domnilor Moldoveĭ la 26 Ianuar st. v. 1661. În Februar, Tatarĭ, Turcĭ şi Muntenĭ îl scoaseră din ţară, după o ciocnire între Cazaciĭ Domnuluĭ şi între Iali-Agaşi tătăresc (v. vol. VI pp. CCCIX-X). Vedem din acest act drumul pe care l-a urmat Constantin în fuga sa.

45. Iaşĭ, 1-iŭ Iunie 7178 (1670). Duca-Vodă, pentru „Gavrilŭ, fičorulŭ lui Gligoraşco Gheucăĭ", în pîră cu „Păladie č-aŭ fostu Stolnicŭ-Mare", pentru „hălăşteul" de la Zmiianĭ. Vasile-Vodă a îngăduit. Întărire. — Pecete cu chinovar (din 7174 [1665-6], se pare).

46. Iaşĭ, 1-iŭ Iunie 7178 (1670). „Alecsandra ğupăniasa răpoosatuluĭ Gavrilŭ Păladie Sulgiariulŭ şi cu fičorulŭ meŭ Toaderŭ" se tocmeşte „cu cumnatu-meŭ Toaderŭ Păladie č-aŭ fostu Stolnicŭ", pentru partea din hălăşteul de la Zmiianĭ, drept care iea în schimb „părţile miale dinŭ ocine", de la Ursul. Apoĭ dă partea de hălăşteŭ „cumnatu-meŭ luĭ Ghiorghie Bogdanŭ Şetrariuluĭ, pentru să n'aibă triabă dumnealuĭ la hălăşteulŭ dinŭ Portîreştĭ". Marturĭ: „dumnealuĭ cumnatulŭ Hăbăşesculŭ Marele-Vornicŭ de Ţara-de-susŭ şi dumnealuĭ frate-meŭ Toaderŭ bivŭ Velŭ Spătarŭ şi dumnealuĭ frate-meŭ Ilie Velŭ Stolnicŭ şi dumnealuĭ

Chiriiacŭ bivŭ Velŭ Jicniciarŭ, şi denaintia luĭ Enachii vtori Păharnic, şi denainte luĭ Vasilie treti Logofătŭ, şi denainte luĭ Scarletŭ Postelniculŭ, şi dinainte luĭ Postolachie", etc. Pecete cu ал. жг.

47. Aceiaşĭ dată. De la aceiaşĭ, pentru schimbul cu Ghiorghie Bogdan. Marturĭ: Gligoraşco Hăbăşesculŭ Velŭ Vornicŭ, Gavrilița Costachi Velŭ Spătarŭ, Ionŭ Răcoviță Velŭ Comisŭ, Enachie ftori Cĭaşnicŭ, Vasiliia tretii Logofătŭ". — Pecetea ştiută.

48. Iaşĭ, 3 Iunie 7178 (1670). „Gavrilŭ, fičorulŭ luĭ Gligoraşco de Rusĭ, şi Pascalŭ, cumnatu-mieŭ", vînd jumătate din heleşteul de la Zmiianĭ luĭ „Ghiorghi Bogdanŭ alŭ doile Şetrariŭ" pe 100 de leĭ bătuțĭ. Marturĭ; Ion Racoviță Marele-Comisŭ, Enachi vtori Păharnicŭ, Vasilie Gheuca Logofătŭ al treilia, Scărletŭ Şerbu Postelniculŭ, Zahariia č-aŭ fostŭ Cămăraşŭ şi Tănasie č-aŭ fostu Sulgiariŭ."

49. [Iaşĭ], 15 Maiŭ 7179 (1671). „Ghiorghi Bogdanŭ alŭ doilia Şetrarŭ", pentru heleşteul din Zmiianĭ. Marturĭ: Ionŭ Racoviță Vel Comis, Enachi alŭ doilea Păharnicŭ, Vasili Gheuca Logofătulŭ alŭ treile[a] şi Scărlatŭ Şerbu Postelniculŭ şi Zahariia bivŭ Cămăraşŭ şi Tănasie bivŭ Sulgearŭ". Iscăliturĭ.

50. Iaşĭ, 4 Mart 7191 (1683). „Aspra ğupăniasa luĭ Păladie Marele-Spătarŭ", „hiindu eŭ totŭ bolnavă, şi temăndu-mĭ de moarte grabnică", face scrisoare „soțuluĭ meŭ Păladie Spătariuluĭ... ca să-l grijească după obiciaiulŭ ț[ă]răĭ, şi moşì şi ce amŭ date la unchiulŭ meŭ Statie Cluciariulŭ, să fie a cuconuluĭ meŭ luĭ Costantinŭ —", iar, după moarte, „dumisale ğupănuluĭ meŭ şi cuconilorŭ dumisali cariĭ vorŭ trăi." Blestem. Martur, „duhovniculŭ meŭ, popa Gavrilŭ otŭ Cetățue, şi denaintia Svinții Sale luĭ Dosofteĭ Mitropolitulŭ". Iscăleşte „Dosofteĭ Mitropolitŭ Sučavschi" (pecete cu sf. Gheorghe: печать стаго георгіе митрополита. Ἐγὼ ποπ. Γαβριὴλ Πόλας μαρτυρῶ τὰ ἄνοθεν [= Eŭ popa Gavril Polas mărturisesc cele de maĭ sus].

51. Iaşĭ, 30 Decembre 7193 (1685). „Alixandru fičorulŭ Strauluĭ de Băcanĭ" vinde moşie „dumisale giupănuluĭ

Enachi Păladie Postelniculŭ“ pe o sută de „leĭ bătuțĭ“, la Păuleştĭ, Zmeianĭ şi Grecĭ, „partia i Belişoae“. „Şi aşè amŭ apucatŭ eŭ căndu m'a poftitŭ dumn[ea]luĭ ca să mărgŭ eŭ singurŭ să-mĭ alegŭ moşiile de spre alţiĭ răzeşĭ, să ştie ce va ţinè dumn[ea]luĭ . . ., pre apa Smiliĭ ş'a Bogdăniĭ.“ Marturĭ: „dumn[ea]luĭ Mitre Căpitanulŭ şi dumnealuĭ Ghiorghii Aga şi dumn[ea]luĭ Ionŭ Miliasculŭ Spătarŭ şi dumn[ea]luĭ Stefanŭ Miliasculŭ Postel[nicŭ] şi dumn[ea]luĭ Preada Sulgerŭ şi dumn[ea]luĭ Vas[i]lachie Postial[nicŭ] şi dumn[ia]luĭ Pavălŭ Bujoranŭ şi Toaderŭ Bujoranŭ şi Ionŭ Bujoranŭ şi cumnătu-meŭ Marinŭ şi văru-meŭ Toderaşŭ şi Vas[i]lachi şi Negruţŭ de Zmiianĭ şi Gligoraşŭ Bučocŭ de Susianĭ.“ — Scrie „Dumitraşco Ghiarghilŭ“. — Şi „Vas[i]lii Rojniţ[ă]“ între marturĭ.

52. Băcanĭ, 12 Iunie 7198 (1690). „Velicĭcu Costinŭ Velŭ Vornicŭ“ a „luatŭ sama între dumn[ea]lorŭ Scărlăteştiĭ şi între dumnialorŭ Bujărăneştiĭ pentru neşte săliştĭ“ la Mastaticĭ. Pomeniţĭ: Tudor Chiriiachi Velŭ Căminarŭ, Ghermanŭ Postelniculŭ, Ghene Părcălabulŭ. Bujărăneştiĭ se coboară din „Vas[i]lie ginerile Cărstiĭ Vorniculŭ“. „Aŭ ţinutŭ Scărletŭ odae acolo în viiaţa Buj[o]renilorŭ celorŭ bătrănĭ.“ „Buj[o]reniĭ aŭ datŭ saam[ă] că n'aŭ avutŭ Prebicĭ acolo moşie, numaĭ i-aŭ fostŭ închinatŭ răzeşiĭ . . . Fiind eĭ acolo moşenĭ şi aŭ cumpăratŭ fără ştire lorŭ. Decĭ Buj[o]reniĭ vorŭ întoarce, însă a trie banŭ, de cumŭ scrie zapisulŭ, s'aŭ rădicatŭ, căcĭ punŭ a triia banŭ maĭ multŭ, şi Scărlăteştiĭ să n'aibî triabî“. Şi pentru Grij[u]livĭ. „Şi încă şi bătae mare aŭ avutŭ cu Horleştenii . . . Şi s'aŭ pusŭ dză înŭ treĭ săptămănĭ să dè baniĭ, iarŭ, nedăndŭ, să nu maĭ aibî a întorce.“

53. [Iaşĭ], 10 Novembre 7199 (1690). „Tănasie nepotŭ luĭ Bučumaşŭ de Zmienĭ şi femeaia mea, Nastasie“, daŭ „dumisale luĭ Ionŭ Păladie[ie] vtori Postelnicŭ“ jumătate de hăleşteŭ pe Smila, „în hotarulŭ Romănilorŭ“. Nicĭo rudă, nicĭ „unchĭ“, să nu strice. Marturĭ: „dumnelu[ĭ] Preda Pălade Velŭ Armaşu şi Toaderŭ Buj[o]ranulŭ Vornicŭ glodni şi Ionŭ Buj[o]ranulŭ şi Gavrilŭ preutulŭ de Bă-

canĭ şi Iane Grosŭ snă Neculaĭ Căpitanŭ ot Zmienĭ şi Ionŭ diecŭ zetŭ Pavalŭ... şi Manguţulŭ zetŭ Boloe şi Gligoraşŭ Năstaculŭ." Iscăleşte şi „egumenŭ Zaharii otŭ Floreştĭ."

54. Bărladŭ, 29 Mart 7199 (1691). „Alexandro fičorulŭ luĭ Costantinŭ Şoitulŭ dinŭ Băcanĭ" dă „dumisali luĭ Ionŭ Bujoranulŭ ğumătate de bătrănŭ de moşie dinŭ satŭ dinŭ Vlădeştĭ de pre Bogdana." Avuse şi la Corneştĭ, la Ivăşcanĭ. Marturĭ „Alexandro Chirieicelŭ Vameşulŭ din Bărladŭ şi Dumitraşco Cărstia dinŭ Bărlatŭ şi Dumitraşco Covăsătŭ dinŭ Bărladŭ". Scrie „Ionŭ diiaculŭ de Cămară".

55. Iaşĭ, 13 April 7199 (1691). „Ionŭ Talăbăsculŭ thori Logofătŭ" dă moşie la Zmeianĭ, „din parte Mărmureştilor", „nepoatiĭ miale Saftiĭ, fiica dumisaale luĭ Velicĭco Costinŭ Velŭ Dvornicŭ". Marturĭ: „dumnealuĭ Lupulŭ Bogdanŭ Hatmanulŭ şi dumn[ea]luĭ Preda Păladi Velŭ Armaşĭ şi dumnealuĭ Ionŭ Păladie thori Postialnicŭ şi Merăuţŭ dinŭ Zmiianĭ şi alţĭ boiarĭ şi răziaşĭ de prinŭ preğurŭ".

56. Iaşĭ, 19 April 7199 (1691). „Tudose Dubăŭ Velŭ Log[o]f[ă]t[ŭ], i Vas[i]lie Costache Velŭ Vornicŭ i Andronie Velŭ Spătarŭ" daŭ zapis „frateluĭ nostru Ionŭ Tălăbăsculŭ vtori Log[o]f[ă]t" ca să ţie ocină la Bălăcianĭ, Păuleştĭ, pe apa Smileĭ şi a Boldaneĭ, foaste „a i Murgočoae, carele le 'ŭ fostu datŭ Murgočoae luĭ Dumitru Post[elnicŭ], tatălŭ luĭ Ionŭ Tălăbăsculŭ, luindu-lŭ fečorŭ de sufletŭ Murgočoae". Alţiĭ, rude, arată că ea „le'ŭ fostu botezatŭ unŭ copilŭ". Amîndoĭ aŭ *drese*. Împărţire. Să-şĭ iea dijma din toate („de a dzăcia").

57. 28 Ianuar 7200 (1692). Costantinŭ-Vodă, pentru pîra între „Ştefanŭ Scărletŭ ci-aŭ fostu Armaşŭ-Mare şi fratesăŭ Dabija ci-aŭ fostŭ Logofătu alŭ doile, fičorŭ luĭ Scărletŭ, cu Bujoreaniĭ, pentru . . . săleştia Mastaticiĭ", etc. Trimeterea luĭ Velicĭco Costin pentru a se alege. — „Tudos[e] Dubăŭ Velŭ Log[o]f[ă]t[ŭ]. Vasili Niagulŭ ur[icarŭ]."

58. Bacăŭ, 1-iŭ Iunie 7200 (1692). „Ştefana, fata Dumitriĭ, nepoata Anghenieĭ Gheorghiţoaeĭ", vinde „partia mia ce ce să va aliage dinŭ iazŭ, dinŭ ğumătate de satŭ de Zmiianĭ, dinŭ partia de susŭ ce iaste pre Smila", şi parte din

Păuleştĭ şi Bălăcianĭ luĭ „Ionŭ Păladie Postelniculuĭ“, cu 5 leĭ. Marturĭ: „Preda Armaşulŭ-celŭ-Mare şi Toaderŭ Bujoranulŭ Vorniculŭ şi Ionŭ Bujoranulŭ şi Negruţĭ dinŭ Zmiianĭ şi Tănasi Bučumaşŭ dinŭ Zmiianĭ“. Iscăleşte: Ştefana Manguţoae.

59. Iaşĭ, 3 Iulie 7201 (1693). Costandinŭ Duca-Vodă, „luĭ Ştefanŭ Scărletŭ č-aŭ fostu Armaşŭ-Mari şi Dabijeĭ Logofătulŭ“, ca să iea „de a dzeace dinŭ păini şi dinŭ fănaţĭ şi dinŭ grădinĭ şi dinŭ totŭ loculŭ cu totŭ venitulŭ“, la Mastaticĭ şi la Iapa şi la Negoeştĭ (Tutova). Pecete mare cu chinovar. „Velŭ Logofătŭ uč.“

60. Iaşĭ, 4 Septembre 7205 (1696-7). „Io Antiohŭ Costantinŭ Voevoda b[o]ji m[i]l[o]stiiŭ g[o]sp[o]darŭ zemli moldavscoi. Scriemŭ Domniia Mia la slugile noastre, la curtianiĭ de ţară şi la ceĭ de cămară şi la aprodziĭ de tărgu şi ceĭ de Divanŭ şi la stolniceĭ şi hănsarĭ şi călăraşĭ şi ruptele şi toţĭ mişei noştri ţ[ă]raniĭ de Ţinutulŭ Tutuviĭ. Vă facemŭ ştire pentru răndulŭ Sulgerii, care ştiţĭ bine că fără cheltuială nu pote hi nicĭ o dzi, viindu oaspeţĭ Turcĭ şi Tătarĭ ş'alţiĭ în toate dzile, şi, hiindu şi slujitoriĭ a Curţiĭ, fără oboroace nu potŭ hi, şi sulğu de cătăva vreme nu s'aŭ scosŭ, nicĭ la Avgustŭ, şi s'aŭ trimisŭ de s'aŭ luatŭ căte o samă de ialoviţe de pe la oamenĭ de la Ţinuturĭ, a cuĭ s'aŭ găsitŭ, de s'aŭ cheltuitŭ la Sulgerie, şi să li să dea căndu a eşi sulğu; şi, hiendu datoriĭ şi la Sulgerŭ, č-aŭ cheltuitu manainte la Sulgerie, într'altu chipŭ n'amŭ avutŭ cumŭ face, č-amŭ socotitŭ Domniia Mia de s'aŭ scosŭ sulğu, să dea cu toţiĭ, nime scutialnicŭ să nu hii, pentru ca s[ă] nu să scoţă iarăşĭ curundu sulğu, şi s'aŭ pusŭ some pe la toate Ţinuturile; [da]ră .. [pus]u-s'aŭ ş'acolo la acelŭ Ţinutŭ, — ialoviţĭ să daţĭ pe izvodŭ ce vorŭ socoti boiariĭ noştri [ce] sintu acolo socotitorĭ, şi-ţĭ dă banĭ de ialoviţe căte — leĭ, şi răsurĭ de ughĭ căte 2 banĭ; 1 pot[ronicŭ] va fi a străngătorilorŭ, şi 1 banŭ în sama Sulgerii; şi a cuĭ ialoviţe s'aŭ luatŭ maĭ dăunădzĭ, acmu li s'orŭ ţinia în samă căte 5 leĭ, pecumŭ s'orŭ socoti sateli. Ačasta scriem. U Iasŭ, 7206 [1696], Săp[temvrie] 4.“

Pecete mică cu chinovar.

Acest act, de o esceptională însemnătate, arată tot rostul sulgiuluĭ. E darea de carne „pe picioare“ către Curte. Se culege după nevoie. Există şi un sulgiu provisoriŭ, în graba unor sosirĭ de oaspeţĭ. Se scriŭ „some“ pe Ţinuturĭ, dîndu-se banĭ, în loc de vite (bine înţeles, de la introducerea gospodărieĭ de Stat în banĭ). pentru fixarea sulgiuluĭ pe lîngă *şferturĭ*, v. vol. XI, p. 71.

61. 7204 [1695-6] (fără lună şi zi). „Nastasiia femeaia luĭ Tănase Buč[u]maş“, cu fiiĭ eĭ Oprişanŭ, Ioniţă, Dumitraşco, vînd la Romănĭ (şi „Rumănĭ“). „Împărţarea fraţilorŭ.“ Vinde luĭ Iuĭ Ionŭ Păladie bivŭ 2 Logofetŭ „ğumătate de apă den Zmiianĭ, ce să înpreună în apa Smiliĭ cu hotarulŭ Romînilor“. Marturĭ: „azŭ Gavrilŭ iscalŭ, otŭ Rusŭ; ereĭ Gavrilŭ martur, erodiiaconŭ Toaderŭ pisŭ zapisŭ; ereĭ Ştefanŭ marturii, Gheorghe Ap[o]stulŭ bivŭ Sardarŭ, Vasilie Velŭ Stol[nicŭ] marturŭ, azŭ Toaderŭ Bujuranŭ Vornicŭ Părtă [= de Poartă] iscalŭ, ereĭ Ştefanŭ marturŭ, Anesiia Ap[o]st[o]loe Căp[i]t[ăneasa], Gavril Pascalŭ Armaşŭ, Ionŭ diiacolŭ“ (foarte frumos).

62. Iaşĭ, 10 Septembre 7205 (1696). Antioh Costandin-Vodă dă luĭ Ilie Enache Velŭ Stolnicŭ, unŭ vadŭ de morĭ ce iaste într' apa Bărladuluĭ, dinŭ susŭ de tărgulŭ Bărladuluĭ, unde aŭ fostŭ vadulŭ celŭ bătrănŭ a tărguluĭ Bărladulŭ, care acestŭ vadŭ de morĭ aŭ fostŭ dreptŭ domnescŭ, şi aŭ datŭ răpousatulŭ Domnu Ghica-Vodă cu acestŭ vadŭ de morĭ pre răpousatulŭ Ilie Şeptelicĭ č-aŭ fostŭ Vornicŭ-Mare; şi dumneaeĭ Anna ğupăneasă luĭ Ilie Şeptelicĭ Vorniculŭ, înpreună cu fečoriĭ eĭ Gligoraşco Comisulŭ şi Dumitraşco şi cu alţĭ fečorĭ a eĭ, vînd „luĭ Enache č-aŭ fostŭ Clucerŭ-Mare“, pe leĭ bătuţĭ. Are şi act de la „Ştefanŭ Pătru-Vodă.“

Pecete mică octogonală, cu chinovar.

Iscălitura. Scrie „Mihaĭ 3 Logofăt“.

63. 6 Novembre 7205 (1696). „Ştefanu, fečorulŭ Iliuţiĭ, fata Albuluĭ“, vinde jumătate din Păuleştĭ „ce avemŭ cu Drăganŭ şi cu Ifrimŭ şi Albulŭ, moşu-mieŭ“, etc.; aiurea are„ unŭ bătrănŭ“ cu aceiaşĭ; vinde luĭ „Ionŭ Păladi bivŭ 2 Log[o]f[ă]t[ŭ] şi ğupăneaseĭ dumisale Nastasii şi cuconilorŭ

dumisale... Pentru căcĭ amŭ cădzutŭ la o nevoe mare, omorăndu unŭ copilŭ alŭ mieŭ unŭ calŭ a Uşeriuluĭ Ivaşco, şi, luîndu-mĭ copilulŭ de grumadzĭ, şi nime denŭ răzeşiĭ mieĭ neapucăndu-se să mă scoaţă dentr'ačastă nevoe č-amŭ cădzutŭ, neavăndu putinţe, amŭ ağunsu la dumneluĭ Logofătulŭ, cu voia tuturorŭ răzeaşilorŭ, şi dumneluĭ aŭ datŭ unŭ calŭ de m'aŭ scosŭ dentr'ačastă nevoe, nevrăndu nime denŭ niamulŭ mieŭ să dea, şi pozvolindu-mă eĭ cu toţiĭ, unde oĭ găsi, să o văndzu; decĭ de acmu nime denŭ niamulŭ mieŭ, saŭ denŭ fraţĭ saŭ nepoţĭ, să n'aibă a să amesteca, pentru căcĭ la greulŭ mie[ŭ] nime n'aŭ stătutŭ". Iscălesc: „Sandulŭ Bolatŭ, ereĭ Gavrilŭ, azŭ Ioan (?) Bujor[ă]sculŭ". Scrie „diiaconŭ Taderŭ".

64. Iaşĭ, 22 Decembre 7206 [1697]. „Ancuţa Scăntioae, fata luĭ Ionaşco Bătlăgŭ", şi cu fiiĭ vinde „luĭ Vasilie Pleşca tretii Logofătŭ... unŭ locŭ de prisacă pre Bogdana, la sălişte la Horţeştĭ, la Ţinutulŭ Tutoviĭ, cu locŭ de fănăţĭ păr în matcă . . . şi cu voia nepotu-mieŭ, luĭ Ghiorghiţă Hermeziu". Marturĭ: „mulţĭ boiarĭ de Curte". Scrie „popa Gheorghe de Vasluiŭ", iscălind „iereŭ Ghiorghi".

65. Iaşĭ, 30 Maiŭ 7205 (1697). Antiohŭ Costantinŭ-Vodă, pentru „Negruţ şi fraţiĭ luĭ, fičori luĭ Neculaĭ de Zmiianĭ, nepoţiĭ luĭ Ifrimŭ", în pîră cu „popa Ştefanŭ fičorŭ luĭ Ionăşcuţă, nepoţiĭ luĭ Drăganŭ, frateli luĭ Ifrimŭ, pentru iazŭ din Bălocianĭ", cumpărat de la „nepoţiĭ iĭ Murgočoae". — Pecete mare.

66. 12 Decembre 7207 (1698). „Ancuţa femeaia luĭ Dumitraşco Scăntiae", cu fiiĭ, vînd partea din Păuleştĭ, Zmienĭ, Bălacianĭ „şi denŭ iazurĭ cu vadurĭ de moară, ce să fa *(sic)* afla partia muşuluĭ nostru luĭ Scăntiae, precumŭ vorŭ arăta uricele şi isprisoacele ce avemŭ", „luĭ Ionŭ Pălade Velŭ Sulgerŭ"; „fiindu-ne greŭ şi nevoe, mers-amŭ pre la toţĭ răziaşiĭ şi niamulŭ nostru, şi i-amŭ întrebatŭ, fiindu-ne nevoe ca să cumpere, şi nime n'aŭ vrutŭ; decĭ noĭ, vădzăndu că nime denŭ răziaşĭ şi niamulŭ nostru nu cumpără, amŭ mersu de amŭ cădzutŭ cu rugăminte la dumneluĭ

Sulgeriulŭ, fiindu-ne megiiaşŭ . . . I s'aŭ făcutŭ milă şi ni-aŭ făcutŭ plată deplinŭ". Marturĭ, „mulţĭ megieşĭ şi alţĭ oamenĭ bunĭ". Iscăleşte şi „preotulŭ Gheorghii, domnescu; Pičoraga părcălabŭ". Scrie„ Toaderŭ preutŭ". „Vasilie Rugină, Antohi Căpitianŭ Hîrtopŭ (?), Enachi bivŭ Velŭ Stol[nicŭ], Mirăuţŭ răzeşu, Ionŭ Bojorianulŭ (?)". „Vărulŭ Rugină Velŭ Şătrarŭ, martorŭ; şi amŭ întrebatŭ, întrebatu-ş'aŭ răzeşiĭ, şi aŭ dzăsŭ că e'ŭ întrebatŭ pe tăţĭ, şi aŭ dzăsŭ că n'orŭ cumpăra, nice a iscăli n'aŭ vrutŭ."

Pe o copie din veacul al XVIII-lea, Ion (?) Păladi Spăt. spune că „răposatulŭ moşulŭ Ioanŭ Păladi", le-a dat „în parte răposatuluĭ neniĭ luĭ Toaderŭ Păladi".

67. 1-iŭ Mart 7209 (1701). „Vasilie Nărocia, şi cu fămiae mia Floaria, şi Gligorie nepotŭ luĭ Ştefanŭ şlicariulŭ otŭ Podianĭ, cu fămeaia mia Vidra, ginerii luĭ Ionăşcuţe", vînd moşie luĭ Ionŭ Păladie bivŭ Velŭ Sulgerŭ, „a patra parte denŭ bătrănulŭ luĭ Ifrimŭ, dinŭ hotarulŭ Bălăcianilorŭ", etc. „Întrebat-amŭ pre toţĭ nepoţiĭ, veriĭ şi alte seminţiĭ a socru nostru ca să cumpere..., ce'ŭ dzisŭ să vindemŭ unde omŭ găsi." Să nu-ĭ facă decĭ nimenĭ „dodeială"; altfel, va fi „ruşinatŭ de la toate ğudiaţele, pentru că, fiindu-ne nevoe, pre toţĭ i-amŭ întrebatŭ, şi tuturorŭ li-amŭ datŭ viaste că omŭ să vindemŭ". Marturĭ: „dumneluĭ Preda Pălade bivŭ Velŭ Armaşŭ şi dumnialuĭ Costantinŭ Pălade 2 Spătarŭ şi dumneluĭ Ionŭ Abăza bivŭ Post[elnicŭ] şi preutulŭ Ştefanŭ snă Ionăşcuţŭ Drăganŭ otŭ tam, şi fečoriĭ luĭ Neculaĭ căpitanŭ otŭ Znienĭ, nepoţĭ luĭ Ioonăşcuţŭ Ifrimŭ, şi Mierăuţŭ s[i]n Ifrimŭ, i Nastasie Bučmăşoe otŭ tamŭ, şi Păscăloaie". Scrie „preutulŭ Toaderŭ otŭ Băcanĭ".

68. 1-iŭ Novembre 7212 (1703). „Alecsandra, fata Dumitriĭ, nepota iĭ Gheorghiţoia", dă moşia „maică-mea Dumitriĭ Alboloiaĭ", luĭ Ionŭ Bojoreanu, „ca să mă grijască şi să mă scrii pe la sv[i]ntele bisearicĭ, cătu i-o dărui Dumnădzăŭ dzăli, că eŭ fičorĭ n'amŭ avutŭ". Martur: „dohovneculŭ miŭ, preutulŭ Gavrilŭ otŭ Băcanĭ". Scrie „Vas[i]lie

cumnatuluĭ preutuluĭ Ursuluĭ". Iscăleşte şi Apostulŭ Grămadă.

69. Iaşĭ, 15 Maiŭ 7212 (1704). „Ştefanŭ Măgurianulŭ, şi înpreaună cu fămeia mea Safta", dă moşie „la silişte la Zmeianĭ şi la Bălăcianĭ şi la Păuleştĭ, parte Măriiĭ Uricăriţiĭ, cia aria moşiia draptă, fără parte de locŭ č-aŭ cumpăratŭ Strătulatŭ Uricariulŭ", luĭ Ionŭ Păladiia Marile-Visternicŭ. Martur: Preda Pălad[i].

70. Iaşĭ, 5 Iunie 7212 (1704). „Facemŭ ştire preacumŭ ni-aŭ poroncitŭ Mării Sa Vodă să mergemŭ cu Gavrilŭ de Rusŭ să-l ğurămŭ pentru a patra parte de hăl[e]şteaŭ de Zmiianĭ, č-aŭ fostŭ văndutŭ elŭ luĭ Gheorghiţă Jicniciariulŭ, părinteluĭ dumisale Vorniculuĭ Bogdanŭ, până aŭ fostŭ viŭ, preacumŭ n'aŭ luatŭ elŭ nimicŭ prea acea parte de hăl[e]ştăŭ, nicĭ banĭ, nicĭ altŭ fialŭ de bucate, nicĭ i-aŭ făcutŭ vr'unŭ bini Gheorghiţă Bogdanŭ Jitniciariuluĭ, pentru acia a patra parte de hăl[e]şteŭ. Decĭ noĭ l-amŭ dusŭ la bes[ea]rică la S[fe]tiĭ Neculaĭ şi aŭ ğuratŭ elŭ la sf[ă]nta Evanghelie, denainte preuţilorŭ de S[fe]tiĭ Neculaĭ, înnainte snă potropopuluĭ Ursulŭ; la carea ğurămăntŭ s'aŭ tămplatŭ şi unŭ omŭ a dumisale Vorniculuĭ Bogdanŭ, anumia Dumitraşco Muraitŭ, şi aşia, ğurăndu Gavrilŭ de Rusŭ cu sufletulŭ luĭ cumŭ n'aŭ luatŭ nicĭ într'unŭ fialŭ plat[ă] de la părintele dumisale Ghiorghiţă Bogdanŭ Jitniciariulŭ, pe acea parte a patra dinŭ totŭ hăl[e]şteaulŭ, cari era să-ĭ dea cu tocmală şi cu zapisŭ, 8 leĭ, parte luĭ, osebitŭ de cumnatu-săŭ Pascalŭ; decĭ noĭ, Vornicíĭ de Poartă, dacă văzumŭ c'aŭ ğuratŭ într'acesta chipŭ, i-amŭ făcutŭ ačastă marturie de la noĭ, şi pentru încredinţare amŭ pusŭ şi pecete Porţiĭ, ca să să ştie. U Iasŭ, leat 7212 [1704], Iu[nie] 5.

Ghiorghiiaşŭ Bejanŭ, Vasili[ie] Buhuiasculŭ Vornicĭ glotniĭ."

Pecete cu fum.

п	ч
п	р